

פתח

שמן ששון חיד

טנת קיש דיוצר

עינים

אלו יען דלח כננס סוך גופא דזיא בליס דזיא רק נטאריס
תקיף על החלש עלובשים סוך הגיה דליוחא ועיין בעיה
ספיג ספייד ופיא רפיט ענר הנורה פרסה סופטריס דיה
ונמלא וכו' :

(ג) שם יכין לקלק סלבוט סמוך מעצרה סיסוד
דחכונה ולעלות להיה ומלכטן חה צמלה סמוע
וכן צמלה ישראל יקוד. וזה אלסיט הי טיה כחי בקדור
יעיש נח צענר סכוסה דרוס ז דקיש וצפטיח פכיד
דקיש יעיש. עוד צענן הלטון ללורך המוחין דזיא נח
צניה ספיה פיה וסכיה פיה יעיש וסך פיה לטון זה יטו
גיכ צליוחא עילאה כמו בקיש דענה סהלטון והנשכח
סמוחין הוא צליוחא עילאה וטקנא דזיא יעיש בקדור חה
פסונו ועדין צליל פסח ויוסיכ כחי צמוקונו. וצמלה ישראל
דיוס צנה עיין עיש לקי צענן קיש ענל סמוע צמלה יטנא
דיה עוד וכו' :

ודע דמיס צחיה ישראל לקלק אור ויקוד וכו' ליל
והערת סיסוד דכן כחז רציו צענר סכוסה
עס וטיס נפל צפטיס וכחצו עיקוד ועיין עיש נקוטטריס
טיס חיצ על ענר סכוסה עס יעיש :

ואין חיוחא דלח לין סלמוכות נעשה ללורך מה דיקה
סכנכסיס צענע ישראל ויל דלצמיח סמוחין
דעיצור ויקה סכיה דליוחא צמחה סכליס חילי ואלענביס
סס עלום סמוטיס למוחין כחי צענר סכוסה סוף דרוס
צ' דפסח ונניה טייג ספיי לא כן צמוחין ספריס סכנכסיס
סוך סכליס ספריס דכחי דליוחא ופסונו יעיש :

אך קשה דלח יעלס על סדעח לסיות סליטון קודס
סעיצור וסולדס סכרי סליטון זה סוף ללורך סחי
סנעסכיס צמלה ססד וסס סוף סעיצור וסולדס צרנע
כטרע [יח סכיד פיג] ונעכרי סחוס אלור דעחחי סוף
סעיצור וסחיכ צעה סלידס סוף סליטון צקוד ורליסס על
סלצניס כטרע [יעיש סך פיג] וכאן סכחי סעיס סחילה
סליטון קודס סעיצור וסולדס צמלה סמוע ישראל וגי וליע
ועיין בקדור צעוידס צמלה צלסצה חך סליטון סוף צעה
סלידס יעיש. גס ליל סלעמטוס ציטיס עיד סחי בקדור
צמלה צלסצה דעוידס וגס ליל סס יס לטין צפרקין
עליוניס דחצו ללכנס ועיין עיש צניה סכיה פיה :

ובענין סחי סמוח סמוחין צדי חלקי סקיש כחצח
צענר סכוסה דרוסי קיש יעיש. ועיין צקי
ווציש דקחי דכ סחוס קבלחו ספילו סחוס צמיח סחוס
יעיש ועיין צפסר יפה ענה דקסיה רעיש ועיין לקמן סוף
כיו [וליע דלח נעסכיס סמוחין דעיצור ויקה צמוע
יטנא לורין ועדין סחיה עלום לא קבלו מוחין דיקה ער
מלה הי אלסיט הי כטרע ויל עיין צענר סכוסה דרוס
ו דקיש דיה ונחצו וכו' :

עוד צענן מלה ישראל דענה עיין צפסר נהיש דק
סיה עיש [ייד] ועיין לקמן צמלה ישראל דקיש
על סנה עיש ונענן מלה ישראל דקיש דליל פסח וריס
ויוסיכ לעיל כחצחי צחקי קיש יעיש :

ה' אלהינו ה' יכין להוסך ויסי דעיש דקיש
דליוחא מוחין דיקה לליוחא ודעה
וכי נח צענר סכוסה סוף דרוס הי וי דקיש דליל עיד
דרוס הי מוחין סלילה ספיה פיה דקיש נהיש דק חיצ
עיש ודקיה וסחש דכיא [ספר חיה דק ליו ודקיס עיש
דמיה עיש] עיין עיש לעיל צלוח סקודס דיה סך קשה
וכי. גס ליע דעכל סעוקומו סחיל כחלס דעולה הי סחי
לריך לטין צעס עיש דוקא ולא עוד וצקוד כחצו עיש
וקיג ועיין ענר סכוסה דרוס הי דקיש דליוחא עיד וליצ
פיג דסס כחצו קיג ולס לריך צי יסד וסחז זמן רלחי צקי

קיש צעלוח לחכמי סמועצ סוף חיד [ועיין צפסר סולסח
ענה דיי עיח סכחצ דעול ספויי סוף עיש וחל סייג
סוף סיג] ועיין צענר מלערי רעציי צלדריי :

ובשבת

נראה לטין צי סמוח סחי עסס עיש קסיה
עיש ונח צפסר נהיש דקיה עיש [דיי] יעיש
ללא דליע דוח סכחנה סנה עסול סלח לטין צקצ גיכ :
בענין סליטון דכחי דליוחא צמלה סלח כחצחי לעיל
צמלה יסלל צלוח צ' :

יכין

להוסך צמלה הי סחי. סיפס דעיש עס סחי
מן סדעח דעיי ער כחציד דליוחא יעיש כחצח
צכיו עיש ספיל פיי ופיח אוח יי וסכיה פיה כלל פיו ענר רוח
סקדס דין יסוד יי ספר סחוס ליעקצ צקוטטריס סקדי דוד סוף
עיש. ודע סחוס צ' סיפוס סחוס סוף צקיש ענל סמוח וסס
סוף צצסניח כלי וסחוס דכוס רכין סל סולד וצקיש דיולר
[דוקא צקיש דיולר יס לטין סחי דעיש א ולא נקיש דקצצרי
וערציה] סוף טי לסחצער וסחוליד יעיש :

והיוורגו

מוסך מן סדעח דעחיק נח צכיו ענר
סכוסה דרוס הי מרוסי סלילס וסניס
דרוסי סלילה פיי ספר עיח דקיש ענר רוח סקדס דין
ענר מלערי רעציי צלדריי ונח דק קליס [סוף צדק לין
עיד] וצמחה כחציה דיו. גס סיותו מוסך על דך זק
סניפס ללורך רוחא דכוס ונצרות דענר דעיי כחי
צקדור לא מלסחי זה צפיוח סנה אלה וסורס ילח וצי
זיא צניה ספיל פיי דסס נחי כי צדעה יס חריצ וסנצרות
סחן. לס לרוח וסחקדיס לסיפס סחע לסולד יעיש ועיין
ענר ספוקיס פרסח ורל גיכ וספסר דכן על דך זה צכיו
סמוסך סניפס מן סדעח וסוחו לוח ועיין דרוסי וסרוסי
סעוידס צענר סכוסה צצרכה סיס סלום סחוס צדעס
ועיצור דרוס הי עס כחצ רציו כי סניפס סל סחע לסולד
מוסך וסחך דעיי סמולצו סוך כחי דליוחא וססס מוסך
למסח יעיש וספסר דסס לא ציח וכן דכיו ועכוח צחיה
ועסירות צחיה וסקדס סל סמוסכ סניפס סחי סוף עדין
דיורד סחילה מוסקדיק דדעה דעיי לסחך דעיי סמולצו
צכח דליוחא וססס למל סחי וכו' וסכל כחיל צקדור יעיש :

עוד

עיין לקמן צמלה סחוס אוח כיו עיש. עיין עיש
צקוטטריס עיש חיצ על ענר סכוסה דרוס הי
דקיש סוף ליע עס סעלחס סכמוחי צוס צפסר סכוסה
קחיו מוסס :

והיות

כוכה זלח צמלה הי סחי סוף כחיש צענר
סכוסה דרוס הי מרוסי סלילה דוהו סוף
סכוסה וסמוח סל סחיה ודעה לסחצוונ צמלה סחי יעיש
עוד עס צדעס ו דקיש דיולר דסס גיכ מוסח :

והיות

מוסך סיפס זלח לכחציד דליוחא וצקיש עניה
כחצ לכסציד דלצח דוקא עיין לקמן צמלה

(ד) שם

סוף חיה כיו דקיש כפל וליל לכחציד דלצח עיד סחי סוס:
לכין ציחוד הי דליוחא דלילוח נח צענר
רוח סקדס דיו וסוף יסוד צ' ויס יסוד
צנפילה ספיה דסחריח וסחוס וצקיש דערציה וכו' סס :

וציר

דכצו סדע דכל סמוסכ סמוחין סלח סוף לסח
כח לורין לעלות למין לליוחא כעיש צענר סכוסה
דרוס הי דקיש וכעין זה סוף צכוכה סכוכה וליל סחי
סנל סס סיות מוסך צ' מיי ספס ונצמיח סניווח וסחי
וכאן דוקא וסחיטיות גס ליע דלח נעסכיס מוי דעיצור ויקה
לורין צמלה סמוע יסלל ועדין לא מוסכו סחילה לליוחא
על מלה הי אלסיט הי ויל עיין ענר סכוסה דרוס הי דקיש
דיה ונחצו וכו' וסס עיש :

(ה) אחר

עס יכין לקייס מיע סכחי הי סלסך
ולא יסיה לך וכו' כחי ציוסלחי ועיין
סייע

שיע א"יח סי ק"א והצה"ע יע"ש ועיין בזוהר ח"ג דל"א
ע"א ח"ד צ"י מלת חלו כוללים כל החיוב מלות:

(ג) **שם** יכוין להמשיך מה"י אחרונה דע"ב דל"א
מדח"י דגזורה דח"י לזו"ן. נחצאכ צטער
הכוונת ספיה דק"ש: מ"ע לקרות ק"ש שני פעמים ציוס
שם ודל"ג ע"א:

(ג) **שם** יכוין לסלק האור דפרק אמלעי דהוד דתנ"י
[או דצ"י ע"י או דמוק' דל"א צטבת] ללורך צינה
דז"א נח"י צטער הכוונת דרוש ז' דק"ש ועיין לעיל צמלת
ישראל ד"ה עוד וכ"י:

(ד) **שם** יכוין ל"ח ז"א ג"ס דז"א שבו שם ויהי דל"ה
נוקבא ל"ה ונחל העומדת אחר"י חכ"י
דז"א שבה שם אדני. אחרות גמור ע"י ח"ס המהפטע
צחוכס ע"כ, זוהר ח"ב דף רכ"ז ע"א. ונח"י צטער הכוונת
דרוש ו' דק"ש דל"ה ע"א וע"ד ודרוש ה' ודרוש צ'
דחפלת השחר פע"ח פ"ב דק"ש ועיין לק' אור ח' ד"ה מ"ש:

(ה) **שם** יכוין למסור עלמו עק"ה וכ"י שער הכוונת
דרוש ו' דק"ש דל"ה ע"ב ודף ל"א ודרוש ה'
דק"ש של הלילה פע"ח פ"ב דק"ש שער רוח הקדש דין
יחוד י"ב ע"ה שג"ל פ"א כלל ט"ז. אמנם מ"ש ליחד ע"י
ד' אחרות חכ"י וע"י עק"ה זה לא מלאח"י מוצאכ כעת
ועיין בזוהר פרשת לו דל"ג:

(ו) **שם** יכוין להעלות נרנח"י שלו לזו"ן אל הנוקבא
דאל"לות העומדת צצריאה ע"כ זה נח"י צב"ח
דמ"י עתה היא צהיכל אהבה דצריאה עם כל הצבורים
דצ"ע וגם כל כלי צ"ע שער הכוונת דרוש ו' דק"ש דל"ו
ע"ב ור"ש דרוש צ' דעומדת:

מ"ש לעלות נרנח"י שלו לזו"ן אל הנוקבא שער הכוונת
שם דל"ג ח"ל והכוין לשחק נשמתך עמהם אחר
עוקרתה עלמך על קדושת ה' יע"ש ועיין עוד דרוש ו'
דק"ש דב"ל ע"ב ודף ל"ה ודפ"ג ע"ב כ"ש דמ"ג והחדש דף
כ"א פע"ח פ"ב דק"ש:

(ז) **שם** יכוין להמשיך לה ג' יוד"ן וחל"ף דק"ג ומכ"ח
ומכמה דל"ח"א ולהמשיך צו ה"ה צ' פרימ"ס
ג"ך לזו"ן וע"י מחמל"א שם אדני גימ' חרע"א נח"י צטער
הכוונת דרוש ו' דק"ש פע"ח פ"ב דק"ש כ"ש שם [דצ"ש
צע"ח ש"ח פ"ה] תו"ח דף קמ"ה ע"ב ספר דב"י שלום
ד"א שאל"ה ז'. שער מאמרי רז"ל ד"י ע"ב ולי"ע א"ס י"ג
לכר"ן י"א"י צצבת ור"ע או יכוין קה"ה הארה ומכ"ח ומכמה
ועיין מ"ש צקונטרסי' ש"ש ח"ב דדרוש ו' דק"ש אור מ"ה:

[**מ"ש** הנכללים חכ"י צה ז"מ זו"ן ע"כ שער הכוונת
פ"ו דק"ש ועיין צקונטרסי' ש"ן ששון ח"ג ד"ל
סוף ע"ד מ"ש]:

(ח) **שם** יכוין להעלות נרנח"י שלו עם הנוקבא דז"א
עם רפ"ח אל הז"א דאל"לות ויכוין לחצר זו"ן.
ומהצבת רחל עם ל"ה ע"כ כל זה פשוט. שער ההקדמות
דרוש הקצ"ה מ"ח הפילין ככל יוס דל"ה ודע דצבורי רפ"ח
כח"י שעולים עם הנוקבא הם הרפ"ח אשר נצברו צמלת
שמוע שנכללו צנוקבא עתה עולים עם זו"ן ומתדבגה למדרגה
לזו"ן ללורך המוחין וזה פשוט. [עיין הי"ע ח"ד עולים זו"ן
שהם צאל"לות עם הצבורים הל"א הצבורים הם זו"ן עלמ"ס
מה צח"י זו"ן הם אלו עיין צטער ההקדמות דק"ה קע"א
ועיין צנהר שלום דף י"ח הקדמת המעצ"י יע"ש ע"ח
שער ט"ל פ"ב].

מ"ש ומתחברים זו"ן ל"ה ונחל שער הכוונת דרוש ו'
דק"ש דל"ה ול"א ודרוש צ' דחפלת השחר פע"ח
שם ספר ע"ח ד"ע קע"א וכלן מקט"ס והל"א כצ"ר נעשה
היסוד למעלה צח"ה צמלת אחד ומה עי"ן חזרה צבורם עוד

צ"ה. ועוד דלעיל עדין לא עלה רחל צאל"לות וא"ך הוא
היסוד לזעלה עם ז"א. ואפשר דיחוד הראשון הוא צצח"י
הנ"ס דנוקבא הנשאר"ס למעלה א"כ לא ירדו ועיין צ"ח
הכוונת דרוש צ' דעומדת ע"ח שג"ה רפ"ח צקוד מ"ע
ה"ח וכ"י יע"ש והיסוד ה"ב הוא צצח"י נקודת העלכות
א"כ ירדה למטה צצ"ע:

(ט) **שם** יכוין לעלות נשמות זו"ן והם אורח המוחין
שנמשכו צצ"ה שמוע ישראל עם נשמתו עם
נשמת יקוד דל"א שצצ"ה דז"א עם הצבורים לזו"ן לז"א
[עיין לקמן צעומדת צמלת צאהבה אור ו' מ"ש] כל זה
הצ"ן מ"ש צטער ההקדמות דל"ה דרוש ו' ושער הכללים
פ"ד ופ"ה וצנ"ח שכי"ט פ"ב ופ"ה יע"ש ח"ך היקוד דל"א
ה"א צצ"ה דז"א נח"ש דמ"ג והחדש דכ"א ספר תו"ח דף
ק"א [ח"ך קשה דצפ"ד שם כחצ רצ"ו דנח"י דל"א כול"ס
ה"ס נשמת לז"א, ועיין שער ההקדמות דף ק"ה רע"א ו"ל
ש"ס כמ"ש צהג"ה הש"ש צע"ח שכי"ט פ"ה ש"ס שלשה
שמועות צק"ר הלצ"ה ז"א לל"א יע"ש. ומ"ש נשמות זו"ן
והם המוחין וכ"י [שער ההקדמות דל"ה ע"ב שער הכללים
פ"ה] עיין ע"ה שג"ל פ"א כלל ו' וי"ב וי"ט שכי"ט פ"ו
יע"ש שכי"ט פ"ב ש"ח פ"א שער הכוונת פ"ד ופ"ו דק"ש ד"ה
דע כ"י זו"ן וכ"י ח"ש דף מ"ג קצ"ב והחדש דכ"א [עיין צ"ח
י"ה שער דקס"ו ע"ב דהק"ד דצ"ר ק"ש שפ"ס דרוש ג'
נח"א דל"ן ש"ס מ"ן עולים ללורך עלמ"ן רק ללורך זולתם
וא"ך כ"ן עולים זו"ן יע"ש ועיין מ"ש צהקדמת המעצ"י
והוא ללורך צח"י יוס הקודם ולא לצח"י דלוח"ו י"ס]:

מ"ש צקדור והם אורח המוחין ה"ב צצ"ה שמוע
ישראל ולא ל"י"ר גם אורח ה"ב צצ"ה שמוע
מלאח"י כחוצ צגליון עיין צע"ח ש"ה פ"ה דצמ"ח הרוחין
דוק"א עולים לזו"ן יע"ש:

(י) **שם** יכוין לעורר מ"ן ומ"ד דל"א ע"י נשמתו שלו
וחיה שלו וע"י ע"ב וק"ג ע"כ, נחצאכ צע"ח
צכ"ח שג"ל פ"א כלל י"ב וי"ד וי"ט יע"ש ספר ע"ה דף
כ"ע שער הכוונת דרוש ו' דק"ש שער רוח"ק דף ל"א ע"א
הקדמה ה' צע"ן דצקות עם הלד"קים והשחטמות על הקצ"ר
להדבק רוח"א צרוח"א כח"י צוהר אחר"י וכ"י יע"ש מ"ש
ש"ג ח"ב פ"ט דמ"ד שער מאמרי רז"ל ד"ח ע"ד ולע"ד ל"ע
דכ"י זה היה לר"ך לעורר נ"כ מ"ן ומ"ד דזו"ן ע"י ש"ס מ"ה
וצ"ן ופ"י ח"ר שבו ועוד מ"ן ל"ן לכר"ן צזה צ"ן צעל"ית
הזו"ן לז"ן ומ"ד וצ"ן צחזרת הע"פ"ה צצ"ול אור"א לעוררם
פע"ס אחרת ככ"י לק' צבוהה:

ג"מ ל"ל לז"ה ח"ן כונה ז"ח עדי"ן צעומדת צמלת צאהבה
(י"ח) **שם** גם יכוין להעלות לז"א לז"א לז"א ע"י
ש"ס הם יצברו מצבורי אחר"י דל"א
שנשלו צמקומ"ס [שער ההקדמות דל"ג רע"ד ספר מ"ש
דף כ"ד ע"א] וכן לעלות ל"א לז"ן לנ"י ש"ס הם יצברו
מצבורי ע"י שנשלו צמקומו ויכוין לזו"ב ע"ב ק"ג דל"ח וכ"י
זה מוצאכ צטער הכוונת דרוש ו' דק"ש דל"ה ע"א [כ"ד]
ועיין צע"ח שכי"ט ספ"ו ושג"ל פ"ב ופ"ו ושכי"ט פ"ב ספר
ע"ה דכ"י ע"ב פע"ח. והנה כ"ן לר"ך שחצ"ן סדר המשכת
המוחין וקדר הזו"ב כ"ל הוא צק"ר המדכרות וכל זה
הצ"ן מהקדמת נהר שלום דף ל"ח רחוצות הנהר [ד"ב]
וה"א רצ"ה החועלת והוא שכתב שם להצ"ן דצק"ר מ"ש
ש"ב ח"ב פ"ה ש"ס כחצ כ"י הצבורים דכל פ"ר חח"ן עולים
להצבר ולחקן ע"י המ"ר העליון שעי"ב הסמוך לו צלצ"ד
כגון מנפ"ס לרוח או מרוח לנשמת וכו"ל וא"י אפשר לז"ס
צ"רוד לעלות ולהצבר ע"י הפל"ף יחד עליון כגון מנפ"ס
לנשמת או מרוח ל"ה וכו"ל רק ע"י המ"ר שעליו וצ"ח
צוצ"י"ש ש"ב ח"ב פ"א דל"א וצכ"ח כחצ כ"י כל הצבורים
לר"י"ס

מ"ש ומתחברים זו"ן ל"ה ונחל שער הכוונת דרוש ו'
דק"ש דל"ה ול"א ודרוש צ' דחפלת השחר פע"ח
שם ספר ע"ח ד"ע קע"א וכלן מקט"ס והל"א כצ"ר נעשה
היסוד למעלה צח"ה צמלת אחד ומה עי"ן חזרה צבורם עוד

מ"ש ומתחברים זו"ן ל"ה ונחל שער הכוונת דרוש ו'
דק"ש דל"ה ול"א ודרוש צ' דחפלת השחר פע"ח
שם ספר ע"ח ד"ע קע"א וכלן מקט"ס והל"א כצ"ר נעשה
היסוד למעלה צח"ה צמלת אחד ומה עי"ן חזרה צבורם עוד

מ"ש ומתחברים זו"ן ל"ה ונחל שער הכוונת דרוש ו'
דק"ש דל"ה ול"א ודרוש צ' דחפלת השחר פע"ח
שם ספר ע"ח ד"ע קע"א וכלן מקט"ס והל"א כצ"ר נעשה
היסוד למעלה צח"ה צמלת אחד ומה עי"ן חזרה צבורם עוד

מ"ש ומתחברים זו"ן ל"ה ונחל שער הכוונת דרוש ו'
דק"ש דל"ה ול"א ודרוש צ' דחפלת השחר פע"ח
שם ספר ע"ח ד"ע קע"א וכלן מקט"ס והל"א כצ"ר נעשה
היסוד למעלה צח"ה צמלת אחד ומה עי"ן חזרה צבורם עוד

מ"ש ומתחברים זו"ן ל"ה ונחל שער הכוונת דרוש ו'
דק"ש דל"ה ול"א ודרוש צ' דחפלת השחר פע"ח
שם ספר ע"ח ד"ע קע"א וכלן מקט"ס והל"א כצ"ר נעשה
היסוד למעלה צח"ה צמלת אחד ומה עי"ן חזרה צבורם עוד

מ"ש ומתחברים זו"ן ל"ה ונחל שער הכוונת דרוש ו'
דק"ש דל"ה ול"א ודרוש צ' דחפלת השחר פע"ח
שם ספר ע"ח ד"ע קע"א וכלן מקט"ס והל"א כצ"ר נעשה
היסוד למעלה צח"ה צמלת אחד ומה עי"ן חזרה צבורם עוד

מ"ש ומתחברים זו"ן ל"ה ונחל שער הכוונת דרוש ו'
דק"ש דל"ה ול"א ודרוש צ' דחפלת השחר פע"ח
שם ספר ע"ח ד"ע קע"א וכלן מקט"ס והל"א כצ"ר נעשה
היסוד למעלה צח"ה צמלת אחד ומה עי"ן חזרה צבורם עוד

מ"ש ומתחברים זו"ן ל"ה ונחל שער הכוונת דרוש ו'
דק"ש דל"ה ול"א ודרוש צ' דחפלת השחר פע"ח
שם ספר ע"ח ד"ע קע"א וכלן מקט"ס והל"א כצ"ר נעשה
היסוד למעלה צח"ה צמלת אחד ומה עי"ן חזרה צבורם עוד

מ"ש ומתחברים זו"ן ל"ה ונחל שער הכוונת דרוש ו'
דק"ש דל"ה ול"א ודרוש צ' דחפלת השחר פע"ח
שם ספר ע"ח ד"ע קע"א וכלן מקט"ס והל"א כצ"ר נעשה
היסוד למעלה צח"ה צמלת אחד ומה עי"ן חזרה צבורם עוד

מ"ש ומתחברים זו"ן ל"ה ונחל שער הכוונת דרוש ו'
דק"ש דל"ה ול"א ודרוש צ' דחפלת השחר פע"ח
שם ספר ע"ח ד"ע קע"א וכלן מקט"ס והל"א כצ"ר נעשה
היסוד למעלה צח"ה צמלת אחד ומה עי"ן חזרה צבורם עוד

וא"ל וטקבא ואו"ל ויטב"ס וז"ל ויפגב ורחל דחילומים דאבי"ע דחילומים דא"ל ולהמשך מוזג דחיות מוחין פנימיים ומקפיים עם נרנח"י דנרנח"י דנשמה דמ"ה וב"ן לפרטופי עתיק וטקבא וא"ל וטקבא ואו"ל ויטב"ס דחילומים דחילומים דבריאה. ולהמשך מוזג דנשמות מוחין פנימיים ומקפיים עם נרנח"י דנרנח"י דרוח דמ"ה וב"ן לפרטופי עתיק וטק' וא"ל וטקבא ואו"ל ויטב"ס דפנימיות דחילו' דלירה :

נמצא כי כבר נתקן חילומים שהוא ב"ע דאבי"ע דחילו' דא"ל וחילומים שהוא ב"ע דאבי"ע דחילומים דבריאה וחילומים ופנימיות שהוא אבי"ע דחילומים דלירה ועשה כל זה בקיטור גדול ובכללות. אמנם הפנין הוא בפרטות רב כן בפנין פליית המ"ן הן בפנין פרטי וזווגי הפרטות דחיות ודנשמות הפנימיים ומקפיים הן בפנין כונת סיקון שמום הכלים דב"ע דחילומים והפנימיות והפנימיות ושמות הכלים והאורות של הכסא והשרפים והחיות והאופנים ובפ"ה יתבאר בתעלות ההקדמה וגם כל פנין במקום הראוי לו בס"ד :

נמצא כי מה שנשאר לתקן ע"י הדיבור הוא פנימיות וחילומים שהוא אבי"ע דפנימיות דעשיה ולירה ופנימיות שהוא חילומים דאבי"ע דחילומים דבריאה וגם פנימיות וחילומים (נ"ז ע"ב) דאבי"ע דפנימיות דבריאה וכן פנימיות שהוא חילומים דאבי"ע דחילומים דא"ל ופנימיות וחילומים שהוא אבי"ע דפנימיות דאילות :

והענין בקיטור ובכללות גדול הוא כי בקרבנות נתקן חילומים שהוא ב"ע דאבי"ע דפנימיות דעשיה ולהמשך להם מוזג דחיות ודנשמות מוחין פנימיים ומקפיים עם נרנח"י דנרנח"י דנפש :

וכן במחירות נתקן חילומים שהוא ב"ע דאבי"ע דפנימיות דלירה ונמשך להם מוזג דחיות ודנשמות מוחין פנימיים ומקפיים עם נרנח"י דנרנח"י דמ"ה וב"ן דרוח טו' :

וכן ביוגר נתקן חילומים שהוא ב"ע דאבי"ע דפנימיות דבריאה ונמשך להם מוזג דחיות ודנשמות מוחין פנימיים ומקפיים עם נרנח"י דנרנח"י דמ"ה וב"ן דנשמה אמנם כאן ביוגר שהוא דבריאה נתקן נ"ב ע"י אמירת הק"ש שהוא מ"ע שהיא דיבור תמור יותר מן היולד כי ע"י הק"ש נתקן כל מה שנשאר לתקן בשלמות ב"ע וגם באילות להמשך הו"ק דמוחין דגדלות רכל התפילות הספידים לאמר באורו היום כי המ"ן שגלו בק"ש משמשים לכל התפלות של אורו היום עד הלילה ולפיכך לא נטעונו לומר ק"ש כי אם פעם אחת ביום שמן הראוי היה לומר ק"ש קודם כל תפלה ול"א כן הוא כי די בק"ש דשחרית כי כחה גדול :

ודג"ה נודע כי תפלה שחרית דחול היא בכלים (ב) הפנימיים דכל העולמות ובה נמשכים ב' ללמי המוחין דביטות דכלים הפנימיים דיטב"ס בלתי ושיני ללמי המוחין דחכמה דכלים הפנימיים דיטב"ס בחזרה לפרטופי ביטות וחכמות דכלים הפנימיים דז"ן :

וכן תפלה מנחה של אורו היום היא בכלים האמלטיים דכל העולמות ובה נמשכים ב' ללמי המוחין דביטות דכלים האמלטיים דיטב"ס בלתי ושיני ללמי המוחין דחכמה דכלים האמלטיים דז"ן וזה מלבד הו"ק דמוחין דגדלות דכלים הפנימיים דבינה ודחכמה דסבונה שחורים להכנס בלתי ובחזרה דמנחה לפרטופי ביטות וחכמות דכלים הפנימיים דז"ן. ואם הוא יום ראש חודש בו נמשכים עוד ב' ללמי המוחין דחכמה דיטב"ס בלתי ושיני דמוסף לפרטופי הכתרים דז"ן :

וביום שבת קודם נמשכים ב' ללמי המוחין דנה"י דא"ל פילאין בלתי דשחרית לפרטופי טה"י דחכמות הטללים דז"ן וב' ללמי המוחין דמ"ה דא"ל פילאין

לקחתו בתפוק פחה ולא בשבא לבד וז"ן לטובה יע"ש : **ועל** מ"ש משכ"ח לנלות להם דעמי בסנין הגחה תפילין ביום ר"ח אחר תפילת מוסף דעמי הוא שלא להיות תפילין משני הדימו דמוחין דמוסף שנשאר כל היום בז"ן וז"ן בתפילת המנחה לא היה ראוי להיח כמו שנהגים קלם מקובלים אמנם חגי מניח תפילין בתפילת המנחה (ח) מטעם אחר והוא כי הנה נודע כי תפילת שחרית הוא בכלים הפנימיים דכל פרטופי כל העולמות דבירורם ותיקונם ותפילת מנחה בכלים האמלטיים ותפילת ערבית בכלים החילוניים ונדע מ"ש הדב ז"ל כי ק"ש דשחרית הועיל לתפילת שחרית וגם לתפילת המנחה כי ע"י הק"ש היה נמשט הו"ק ללם דמוחין דגדלות דכלים הפנימיים דאיתא לכלים הפנימיים דז"ן וגם הו"ק ללם דמוחין דגדלות דכלים האמלטיים דאיתא לכלים האמלטיים דז"ן ולבאר זה גריך לבאר משם משה שכתוב א"ל מפנין סדר סקון ספלת שחרית במשנה ודיבור בכללות אבי"ע ש"ס בו פרטות רב וכמו שאח"ך בפ"ה אכתוב ואשלה להם אבי"ע שכבר הוא פשוט להם אלא לבשוות הדעות והפנין הוא כי נשילת ידים ופשיית לרכו הוא לברר מכלים ואורות דרפ"ח דנה"י שהם פרטופי ז"ן ויטקב ורחל דפנימיות וחילומים דחילו' דעשיה ולהמשך להם מוזג דחיות ודנשמות מוחין פנימיים ומקפיים דמ"ה וב"ן עם נרנח"י דנפש דפנימיות וחילומים דפרטופי ז"ן ויטקב ורחל דחילומים דעשיה טו' :

וכן לבטיח שני שליחות קטן וגדול הוא לתקן נה"י שהם פרטופי ז"ן ויטקב ורחל דפנימיות וחילומים דחילומים דלירה ולהמשך להם מוזג דחיות ודנשמות מוחין פנימיים ומקפיים דמ"ה וב"ן עם נרנח"י דנפש דרוח לפנימיות וחילומים דפרטופי ז"ן ויטקב ורחל דחילומים דלירה וגם להקן כחב"ד ומג"ח בהם (נ"ז ע"א) פרטופי עתיק וטקב וא"ל ויטב"ס דחילומים דחילומים דעשיה ולהמשך להם מוזג דחיות מוחין פנימיים ומקפיים עם נרנח"י דרוח ודנשמה ויחיה ויחידה דנפש דמ"ה וב"ן לחילומים דחילומים דפרטופי עתיק וטקב וא"ל ויטב"ס דחילומים דחילומים דעשיה :

וכן הגחה תפילין דיד הוא לתקן חילומים נה"י שהם פרטופי ז"ן ויטקב ורחל דחילומים דחילומים דבריאה וגם חילומים כחב"ד ותג"ח שהם פרטופי עתיק וטקב וא"ל ויטב"ס דחילומים דחילומים דלירה וגם לתקן פנימיות דכחב"ד ומג"ח שהם פרטופי עתיק וטקב וא"ל ויטב"ס דחילומים דחילומים דעשיה ולהמשך מוזג דחיות מוחין פנימיים ומקפיים עם נרנח"י דנפש דנשמה דמ"ה וב"ן לחילומים דפרטופי ז"ן ויטקב ורחל דחילומים דבריאה ולהמשך מוזג דחיות מוחין פנימיים ומקפיים עם נרנח"י דנפש דרוח דמ"ה וב"ן לחילומים דפרטופי עתיק וטקב וא"ל ויטב"ס דחילומים דחילומים דעשיה ולהמשך מוזג דחיות מוחין פנימיים ומקפיים עם נרנח"י דנפש דרוח דמ"ה וב"ן לחילומים דפרטופי עתיק וטקב וא"ל ויטב"ס דחילומים דחילומים דעשיה :

וכן ע"י הגחה תפילין דר"ה להפריד הקליפות מחילומים נה"י שהם פרטופי ז"ן ויטקב ורחל דחילומים דחילומים דאבי"ע דחילומים דאילות ולברר מכלים ואורות דרפ"ח דכחב"ד מג"ח נה"י דחילומים דחילומים דאבי"ע המכר דחילומים דאילות שהם כל הפרטופים דעתיק וטקב וא"ל ויטב"ס דחילומים דחילומים דעשיה ולהמשך מוזג דחיות מוחין פנימיים ומקפיים עם נרנח"י דנפש דרוח דמ"ה וב"ן לחילומים דפרטופי עתיק וטקב וא"ל ויטב"ס דחילומים דחילומים דעשיה ולהמשך מוזג דחיות מוחין פנימיים ומקפיים עם נרנח"י דנפש דרוח דמ"ה וב"ן לחילומים דפרטופי עתיק וטקב וא"ל ויטב"ס דחילומים דחילומים דעשיה :

הנהרות וביאורים (א) ל"ג לקמן כה סוף ד"ס והנה ד"ס וכן : (ב) ספר הכוונה ופ"ה פ"ה :

רעז

קריאת שמע שעל המטה

[א] ויכוין לזווג או"א דפנימיות דפנימיות אחר הזיווג החילון דגופא בגופא.

זיווג פנימי רוחא ברוחא	בכתרים	בכב"ד	בז"ת
אֵי־הַהִיּוּהָהָ	יֵאֱהִי־הִיּוּהָהָ	יֵאֱהִלּוּהֵהִים	יֵאֱהִדּוּנָהּ

[ב] גם יכוין לעורר מ"ד לאבא ע"י חיה שלו וע"י קס ע"ב, וגם לעורר מ"ן לאימא ע"י נשמה שלו וקס וקס ס"ג:

יְהוָה	יֵאֱהִי־הִיּוּהָהָ	אֱהִיָּהּ
יוד' ה' ויו' ה'		יוד' ה' ואו' ה'

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבכב"ד לאבא החו"ב ליסודו והחו"ג למלכותו.

וכן יכוין להמשיך הד' מוחין דבינה שבכב"ד לאימא החו"ב ליסודה והחו"ג למלכותה.

ויכוין להמשיך טיפות הנ"ל מעורבים עם אור חילוניות או"א.

או"א הכוללים דב"ד שעות

[ג] יכוין לייחד או"א הכוללים דכ"ד שעות אֵי־הַהִיּוּהָהָ

ה"ג	יוד' ה' ויו' ה'	גם יכוין להמשיך הג' ע"ב מכב"ד לאבא ליסודו, ומיסודו ליסוד לאימא קס רי"ז העליון והס רי"ז אותיות דויס"ע ויב"א וי"ט, [עס ה"ג] ועי"כ יכוין לכונן ולתקן את הכלי דמ"ן ליסוד לאימא.
יְהוָה יְהוָה	יוד' ה' ויו' ה'	
יְהוָה יְהוָה	יוד' ה' ויו' ה'	

[א] עי' פת"ע דף י"ט ע"ד, שביאר הדברים שיחוד הראשון אהיה הויה הוא הנשיקין קודם זיווג דגופא בגופא של או"א, ולכך ג"כ שינה הגירסא קס, ועי"ש באורך וירוח לך. ועי"ע "באתי לגני" ח"א דף ס"א.

[ב] לפי מקור הדברים בשערוה"ק דף מ' ע"ג ייחוד ב', מוכרח לומר שכוונה זו שייכת דוקא לערבית דהוא בחי' חילוניות דפנימיות, וכ"כ בספר פאת השד"ה דף ר"ז ע"ב, וכ"כ הרב דעה והשכל דף ס"ד ע"ד ח"ד סי' י"ט, אומנם עי' בעלי נהר דדברי ר' אליהו מני זיע"א והיר"א, שכתבו שכוונה זו מכוונים בכל תפילה ותפילה, ואפשר שכן דעת הפת"ע. ומנהגינו לכוין אותה רק בתפילת ערבית, והיע"א.

[ג] עי' פת"ע דף כ' ע"א אות י"ז, שהאריך בכונה זו, וכן להרב עלי נהר די"א ע"ג אות מ"א, שכתבו ש"ל לכוין כאן לייחד או"א, כי כבר ייחדנו אותם בה' אלקינו ה' והורדנו ג' ע"ב לכב"ד לאבא, ואח"כ כאן מורידים אותם מכב"ד לאבא ליסודו, ובונים כלי ורוחא ליסוד לאימא וליסוד דנוק, ובזיווג דיום הוא להוליד.

היכר ודיבל נוקבא דזיא שער ו שער מיל שער מן ומד דרוש ט"י ער 147

וא"כ אלו שהם קודם הוונ לרדן שהוא יתפטר תחלה כיון
שהוא נתפטר תחלה בחיובו ואחר שפירש קדמו זו בחיובו
זה במשיק או שניהם שוין בחוזה סתמו ונקיפותיהם הם
שוין כלפי' : ^{ל"ג ע"ג דכונתי דף נ}

דרוש עשירי

^{ל"ג ע"ג דכונתי דף נ}
הנה בניאור ק"ס שעל המטה יתבאר שמיך כונת אורו
ק"ס אינו אלא לפשוט כלי ולא לבחי' וזו ממש וס'
נתבאר ענין כלי זה מה ענין ונתיק קצו כאן דע (ו) שכל
זו חוזה שיש בין באמא בין בטקבא דז"א לרדן תחלה לזוונס
לפשוט בה בחי' כלי ואח"כ חוזה ב' להספער ולהוליד מתם בחי'
גמטום (ג) וטעם דבר הוא כמו שכתבנו שכלאר אבא חוזה
עם אמא ביאה ראשונה בעת בריאת השלם. הכת שפיס
בה אורו הרוח כמזכר בסבא דמפטיס דשניק בה בעלם
לפשוט כלי כדי שפיהם ראויים להספער ולקבל טעם הזכר
במזכר והנה זה הרוחא שמוסן בה בניאה ראשונה הוא נמשך
מן הדעת לאבא אשר הוא שם ע"ב פנימי במימי יוד"ן כדעת
הבבא

קדמת להבנת את הזכר ואח"כ
הזכר מחבק את הטקבא
ואח"כ באו הנשיקין וזו כיון
שכבר היה הקדמת הספורות
בפני החיוב כמזכר או אין
הנקבס משוררם תחלה אמנם
יש ב' בחי' בפני הנשיקין
כא' הוא שחין שהיא תחילה
הספורות על ידי החיוב
(ב) אם כן עסק הוא יחיל
הנשיקין תחלה ואח"כ ישיק
היא אורו ויש בחי' נשיקין ואו
סס שניקין שוין שכלאר הוא
מתפטר לבקש אורו היא ג"כ
מתפטר בידו לבקש אורו.
ולפי' עם כ"ל בדרוש ג' (ס)
שכלאר שיש נשיקין קדמאין
אל חוזה הסתמו ויש נשיקין שניים שנפשים בעת חוזה פלמו

גרות וביאורים (ה) הפשיין יאה ודיכיו כלל כאן ב' קשיות יחד. ראשונה דלמיל פ"ד זאה דוונ באשון דנשיקין שפדין לא פ"ד חוזה כולל
מכלל שבי' פ"ד כ"ל כאן שזוח ביאה א' לפשוט כלי דנשיקין וא"כ אין כמס' סס שמהנשיקין קדמאין ולא מלכיס דלמי' יאה סס
נכח כפולס מלוחו וזו. שבי' חיה לפשוט כלי ג'. ועוד וא"כ דחוונ ס"י הוא לפשוט מלכיס וזו מלכיס דלמי' יאה סס
שס כפולס ב"ל. שפן שפון : (ב) לטיל פ"ד : (ג) ב"ל בין בוא' : (ד) פ"י (לש' סופ"ת דרותא דכונתי שזוח סס ב"ן הוא בפנימי ימ"ל. כנס כדיו כלל גם כאן
ב' קשיות וידין יחד כדי לפשוט דכדכיס וספח כחוד וסיס כחודר ואח"כ יחד למס' שפחה. וקופיח ראשונה היא דכס ככד דוונ ס"י דחופא כפולס לא היה בחי'
רוחא דביאה קדמאית אלא חיפך ע"ז ח"ר' כבוד פיבור וכלן ביארנו שבין כחודר וס"י דכס ככד דוונ ס"י דחופא כפולס לא היה בחי'
כ"י הוא כפס שפחה וזו מתחון גם בנשיקין קדמאין וז"ע פ"ד וכוונתו יבאה ומפסה דלמ' ככד כדיון כן דוונ ס"י דנשיקין סיס גו חוזה סתמו.
פ"ד זאה למ"ד לפרש דכדי כדיו וזוא דכנס ככד יתקן וסנקה יאה חוזה ס"י דנשיקין קדמאין וז"א ללס לזאה לזכיר כפולס אם לא שיואלים ונבמרים די
חוזה סתמו כחיל פ"ד (וסוין לשי' כפוס כנשיקין) וא"כ חוזה כפולס כפולס זכרין וזו סתמו לזכר יתקן וסנקה (גס כז"ן חנו ג"י חוניה סוכר אבא שפס סס
יחלס). שפן שפון : (ס) ז"ל פ"ד. שפן שפון : (ז) פ"ין כפולס מחמימי כפולס ז"ל דל"י פ"ג כפ"י אר"י כפולס כפולס די פליק כ"י. וכפולס דכוס ק"ס דכר
יחל. וכפולס כ"ס פ"ד חנו פ"ד :

23590

יפה שעה

אבא ואימא בעיבור ראשון ז"ן לא היה שם ביאה ראשונה לפשוט כלי
ולמיכר רוחא כפולס ולא היה שם אלא ביאה אחת ונפוחה ביאה נחפברה
אימא חוזה. וכן כז"ן על כרחין לומר שלא היה שם ביאה ראשונה
לפשוט כלי שפרי כבוד רז"ל שכלאר מתקן ז"ן נתקנו בבחינת אב"א
וכפולס בא זמן להוליד אדס"ר לא היה יכולים להודיע כי היה שתי מנימות
דכר מה עשו אר"י נכרו את הטקבא והטעם אוחס לביכלל דלכיון חוס
חזונו ז"ן פ"י מ"ן דאימא שפולתו טוקבא או ככלי דמ"ן שפולתו
מאימא יע"ש לכל הדבור הכלי והמ"ן פתח לאימא הוא ועל ידי אוחס
ביאה נחפברה כפולס אימא אלו אלא לפשוט כלי כמ"ס רז"ל שפער
הנעשה בחיק אבא ואימא אלו אלא לפשוט כלי כמ"ס רז"ל שפער
חזוין דז"א פ"י ז"ל ואח"כ מעליס. אוחס אבא ואימא לחוס כביכל
פולס דלכיון אחר שנתקרה ועדין אין בהם רק פירות דלכ"ל ומחזוניה
שם פ"ס' וסותן בה ס"ח דאימא כ"י וזו אלו החסדים נקראו רוחא
דכדי כפולס כי הוא כבוד חוזה ממש יע"ש. וכן כתב בפ"י משפרי ח"ס
דכ"ל אלא חוזה שנעשה כפולס ביאה ראשונה לפשוט כלי ולפי' בה
רוחא כביכלל דלכ"ל ואימא כפולס להוליד אדס"ר היה לזו נגזר
שמתפברה ממש מנעמה אדס"ר וילדו אח"כ ויכ"ס ספחה חוס דכפולס
כריכר ביאה ראשונה לפשוט כלי ולמפדי בה סהוא רוחא כדי שיהא
כח במ"ן לפשוט לא כן חוזה דלכ"ל שלם הורכב ל"ה כי פולתו מ"ן
דאימא עם הכלי והכנס שלם בחוסן כפולסו אינו שומד כי חוזה ראשון
דלכ"ל ואימא להוליד אב"ר א"י ז"ן וכן חוזה ראשון דז"ן כדי להוליד
אדס"ר חוזה תחוןן לא היה שם ביאה ראשונה למיכר בה סהוא רוחא
כי חק מביאה ראשונה נחפברה טוקבא וכל דכר רז"ל כפולס ענין
זה אינו אלא ממש והלכ"ל אחר שנתקן כפולס : (ב) א"כ עסק הוא
מתחיל הנשיקין החילה כ"י. בעשר הולדת אר"י ח"א כבוד ז"ל וחס סרד
הנשיקין הקדמאין אל חוזה וסוין כי החילה מתפברה טוקבא ח"ס כ"י
בכ"י כ"י ז"ל כי החילה מתפברה טוקבא בחיובק אפי"ס שלם מכר
הסס ענין חיבוק ומתבאר מדכר רז"ל כפולס שחיבוק שמתפברה
טוקבא קודם גם לנשיקין ראשונים דקודם חוזה ויש למקור אם יש חיבוק
ש"י בעת חוזה : (ג) וטעם דכרר הוא כמ"ס ביאה ראשונה בעת בריאת
השולס כ"י. רז"ל משה בריאת השולס וז"ל כי בעת בריאת השולס כלאר
מחזונו כדי להוליד את ז"ן לא חזונו אר"י קודם כדי לפשוט כלי
כפ"י לפ"ל אלא אוחס ביאה היא עממא אם החילה לפיכר ל"ס
שפולס לכלי במאי דמסח וז"ל. וכנס מתבאר מדכר רז"ל שנט
לזכר שפיהם כלי זה הוא ממשך האורות מלכות שנתקלס ממנו כן
כבוד ז"ל והנה זה הדעת הוא נמשך מן הדעת פליון כפולס על אבא
ואימא וזוא מל י"י כ"י וחס נמשך בו ג"כ מתלן ס"י הפליון ממש כ"י
הבבא

(א) גם כר"ן פיון ששם אחר שלם סיס חוזה תחוןן כלל בנשיקין
קדמאין כ"י וכדי לאן ביארנו שבין באימא ובין בא"י היתה כס סהוא
רוחא כביאה ראשונה כ"י. ולפי' הכס אמת כזון הדכר שנס באימא
כר"ן אבא לפשוט כלי כביאה ראשונה ומ"ס רז"ל לפ"ל פ"ה ז"ל וטעם
בכ"ר מה ענין סהוא רוחא הנקרא סס כ"ן ומיכין נמשך דע כי גם
כפולס דאימא פולס יש כס שם ב"ן אחר וזוא סהוא רוחא דנשיקין
אבא יע"ש. ולקמן פ"י כבוד ז"ל דע שכל חוזה שיש בין באימא בין
בטקבא דז"א לרדן החילה לזוונס לפשוט בחי' כלי ואחר כך חוזה שני
להסתבר כ"י מ"ס אומר אני שכל זה הוא בכוונת הנעשים לאחר זמן
לאחר שנתקן כל פרטיי כפולס ואפשר שזוא לאחר שנתקן כל
לשולס שזו לאחר שמתקן חזוין דנדלת לז"א ומגדל ז"א כל אורו
וילדו שפון חזוין נמשכים לו אלא דוקא מלכיס כפ"י דאימא וכפולס
כפולס דנדלת לז"א כפוס ראשונה וחיפון כפולס כפולס כפולס וז"א
גדלת וז"א נכחם יסוד דאימא וחזרם כפולס כפולס כמ"ס רז"ל
כבוד אבא מתפחה דלכל סיה וסחם פתח. אבל בעת שמחזונו אר"י כדי
להוליד את ז"ן וכן ז"ן בעת שמחזונו כדי להוליד אדס"ר אינו כר"ן
שיקדים חוזה ראשון לפשוט כלי לא באימא ולא בטוקבא דז"א שפרי כל
זה הפנין וטעם דשוכר דשפיהם כלי אין טורך בו אלא כדי שיהא כס
כח במ"ן לפשוט כבוד מ"ן כמ"ס רז"ל ככנס מקומו וזוא לפ"ל כפ"א
ז"ל החילה אט כריכיס להודיען כי כנס ג' נחישות יש בפליית מ"ן כ"י
נחישות כ"י הוא ענין סהוא רוחא דנשיקין כפולס כי אין כח במ"ן
להסתבר ולפעול סס מעממא אלא על ידי חד רוחא דשאל זכר אפנין
כפולס חוזה קדמאית יע"ש. הרי סכסו רוחא לא אמשך אלא כדי
שיכא ללס למ"ן כדי להוליד ולכרר לא פולתו אימא מ"ן כמ"ס רז"ל לפ"ל
פ"ב ז"ל אך הפנין הוא כ"י כי אי אפשר לאור שמחזונו אם לא פ"י מ"ן
סהוא ז"ן כ"י אם כן כפוס הראשונה שנתר ספולס לא היה אפשר
להסתברות כי פנין לא היה ז"ן נכררים ופולס בבחינת מ"ן כ"י עד
וקודם שוכררר ז"ן היה חוזה הפליון שלם פ"י מ"ן יע"ש כי היה חוזה
כבוד כ"י פליק כפולס מתרס כדיא כי חוזה ראשון דלז"א לפיכר
ז"ן לא פולתו אימא מ"ן וכיון כלל עולת מ"ן ביאה ראשונה לפשוט
כלי מלן דכר שפיה. וכן כפולס הולדת אר"י ח"א ס"י כבוד רז"ל ז"ל
ואמנם היסוד נחפלו ונתקלס לפיכר חז"י כפולס דלכ"ל וחז"י כפולס דאימא
וזה וסוין. וכבר ביארנו שפין האשם מהסתבר מביאה ראשונה רק
כר"ן החילה הנכנסים בה חד רוחא כ"י עד פכ"י הורך להיות חז"י היסוד
דל"א ככנס כבוד מ"ן וחז"י באימא כפולס דילס כבוד מ"ן אך לא
טורך לביאה שפיה לפוס סהוא לפ"ל ע"כ. הרי מפרש כי כפולס

היבר ו היכל נוקבא דדא שער ו שער טל שער מין ומד דרורי

אחא לך אט אומרים כי מנכי דאחא נעשה ג' מוחין דר"א ואין אט מזכירים את אחא (ת) לפי שכלי אוריא דריח הוא בכלל אחא כי היא לוקחתו ככ"ל נמלא כי אחר ביאה ראשיה בדבריהם טעולם אחא מפסחה דכליל שים כבוכר כבסר הוכר פ' תרומה דקפ"ו ע"א וכו' ואו ז"ל הסולל וי"ק טרופס וסחים פסחה דאחא כי נכ"י טלה נעסו מוחין כבישא דילי (ב) נמלא כי מקורה גטו וסחים פ"ק רישא דר"א וזו אוזו הכלי כנקרא אוריא דריח ככ"ל לקחו האל וזו תורה אחא לביזת סחומס כבחמלה כנחי' בחולה כיון שז"א פוסס פסח טלה ככ"ל וז"ל ב' ונו"ך צ' סולך אכא לכחול כס פסס אחריס כלי אחר מדרש ואח"כ טווחג בחאמא מחדש והנה ק' דרש סמיד טמה כי אחר שז"א פוסס פסחה תמיד נמלא כי אחא לעולם היא כחולה והוא סוד אחא ירקרקת סיהס כי סוד בינה ק' ירוק כבוכר בחקוים ודיסמ נקרא אוריל השחר על שרמחה לפ' וכל טמה סיהס כבחולם. והנה אורו הרוח דייב בה ככל זמנא איט לבטלה כי הנה הוא נמשך בז"א ונמשך ממנו אל סתקבא שלו לפשוס כס כלי גם היא ודיסמ לה מיסוד שלו ליסוד טלה לפשוסה כלי ופעסס הדרכ כי לעולם בח' סמלכות (ט) דעשייט אלל החלוים לריסס היא לביזת בטילה וזיס לא ידעס ממני החלוים וכפרס כלילס שאז מרעין דילס סתומים ודיס בטילה כס ממש כפרס אחר סחורבן וכלום. והנה כאשר ז"ל ממחיל כס בח' הכלי ככ"ל אן כס כלל סס מילי דרודין כמו אורו דריסס כי הוא מסחלק ומז"ו לקח סה"א לעמנו לרשע סבו והז"ו יסון ביסוד טסה וכ' רוחין אלו סחלאין סס מילי סה"א כי כ' סה"א סס ז"ד א' נמלא כי נחלק לחלאין ממש א' בז"א וז' בטקבא ככ"ל כדרוס ד' | (י) וע"ס

יגלעד דא"כ ג' ב"ן יונהס נחבאר כי סחלס כל כס עבד ג' ע"ב זוג ב"ן בחאמא בין כנוקבא שסס ר"א זס אכר נחבאר דר"א נרץ פחלה לעפוסה כלי כנפילס אפ"ס שס סג' וז"א יסוד ב' לוונוס לסססעב כ"ן ספעלין מ"ן וסבן זו: ולהוליד. והפעין הוא כי כל לילס כשאטו אומרים כרסס סמפיל

וסס זס הרוח דרעס דאכא נמשך מהרעס סעלין סחוסף על אורא וסוה מול ס"ג דדיקנא דעסיקא כמרעס כי אורא כמולא סחכלילן זס (ה) נמשך כו ג"כ ממל ס' סעלין ממש אכר בזרט לך ע"ס כו ג' סויוס דע"ב דרודין **ובנה** ראשית כל אלו סחמססית סוה מרעס סעלין דעסיק יומן סנקרס דר"א אכר הרעס סוה גטו כ"ן נולגלסח ומוחס דר"א וכו' כחי' סוה סאירא דייב על קרומס דמוחס דר"א / והנה נמשך עד דעס דאכס ממדרגס למדרגס ומרעס דאכס נמשך עד יסוד סכו סנק' (כ) כחי' לא ידעו עיט ומסס ילס ונכנס ביסוד אחא כביסס ראשונה **ונמלא** וסוה רוחס דנפקי מיסוד אכס סוה סנקרס אירס דריח ומ"ס בע"ס. והנה סוה רוחס סוה כלל מנ' שסוח דע"ב דמילי ורדין וסס גימטריס ר"ו (א) וזלו כג' שסוח שטוח כס כביסס ראשונה סעלין ר"ו כחי' סכלי אכר כס אח"כ כיווג ככ"ן טוח כס סס א' דע"ב שסוה ע"ב סיוכס סכלילס ר"ו אופי' כמרעס וזו סה"א (ג) טסה זרעיית ממש להוליד וע"כ בחי' ר"ו גימ' גבורס סה"א נכס/וע"כ סוה גימ' חסד סה"א סוכר כמכר פ נטלה **ונתכר** כדרוס ס' ממשר זס ע"ס **יטרע** כי סחור גטו כשסח דרעס נמלא כי זס **צמת** וס' זכ"ר ססד"ו: ביסוד דאכס סוה נמשך מחסד ורוס לזס כי כנה סס ע"ב דרודין לעולם סוה כחסד וכן (ד) וסוה גימ' חסד ככ"ל וא"כ סיוסס ג"פ ע"ב ססס ר"ו **ספין** סוה כי זרע (ה) ימין סנקרס חסד יס כו ג' סקרון חסד חסדים ככוכר פ"קס יסו וזלו סג"פ סס מתגלין כשסח דרעס וטסן אל סחמס וע"ס נעש"ס כלי **וח"ש** כוכר כי כחסד מסקן למסרויטס נמלא כי בחי' סכלי כזס אכר סחכל אכא לחמס סנקרס אירס דריח כי סס סוד ס"ס, וס"ג סביסוד אחא נקרא (אשא) אשס דריח, ו) והנה מאלו ככ"ן בחי' שים ביסוד אחא נעש"ס נולגלסח דר"א ככוכר כדדרס כי נפיס נולגלסח חד תקיפס ס' ומסס נעסס בחי' מוח כרעס דר"א (ו) ונמלא כי סחמס סמן ביסוד רז"א נעסס הרעס דר"א אמנס לביזת גסס סוה אירס דריח סוה רוחס דגניו ביסוד

הנהרות וביאורים (ה) סמל: (ב) וי"ס דמייב כוה יסוד דאחא יסוד דאחא נקרא עביל דקק. וימין כר"ס ארסס כבאשית ד"ג ס"ס, א"ס וימין כסר"ב ד"ר ס"א: (ג) ילס סס: (ד) וזמני' לא זכירי לספין כינד כוה כרססס לזס וסיסרי' (ו)אפס דק"א אליל פ"ס וס"כ ס"ח סוה גימטריס חסד סחלא זכר וס"י אפסס לקסן כסרין סכילס לזון זל סוה סחוקו יוסר סלסון טסכס וז"ל וסס טרופס כי סחוק סחלסל כשסח דאחא לזן כוה סוה ס"ס דכ"ר סחלס גימטריס סוד וסס ג"כ י"ס ע"ב וכו' וכו' סוה ככסר פ"ס ד"ק ע"ב וז"ל כחי' כי כלטוסס ככוכר סלן, **שמן סגון:** (ס) פ"ין כשפר מלחמי רכ"י נל"ד ד"ך ל"ך פ"ן וימין סגור סקדמחס דליס ע"ג וז"ל ע"ב דלס דאחא לביזת כי סעלין נקרא חסד וסמכר סס פ"ין פ"קין סליויסס דהסר דר"א נקרא חסדים ומסס חכסס ח"ס סוד סחסי יע"ס: (י) פ"ין לזיל ספר סקירס פ"ח כי ביסוד דריח קרסל סלס דריח וסיסוד דרופקת קרסל אוריח דריח ז"ס, אפס לייסכ: (י) סרסס סחורי אכר ביסוד רז"א ופ"ין סויוסס נעסס סרעס וי"ס נפיס חד נולגלסח סקיפס אכר סוה כחי' כסוח סכנונגול, א. דרגולסחלס פוסס כשס פ"ס דלחמ. ס"ס: (כ) זמנא אחסס קב"ל וזלו דקס ביסוד דאחא סחיר כו אח"כ אלס ככ"י דאכס סחיר כו סחמ נמלא יסוד דרז"א כרעס ז"ל חס ספסס ומכוכר ככ"ס. **שמן סגון:** (ט) פ"י סחלס דלילוס ספ"ס ע"ב סכלילס, כ"ס: (י) נעסר סיוסריס יסוד י"ס סכסמססס סל כקרי דקיקס סלסון יוסר סחוקו וימין כסוף סירקין יוסר כגיבור קסמו ססס. **שמן סגון:**

אוצר החכמה

אה"ח 23590

יפה שעה

יפה שעה (א) כנוקבא ככסר סה"א לוקח סר"ו דלימס ומלסוף כיו וי"ן סקבס כמ"ס רז"ל: (ב) ונמלא כי מקורס גניו וסחים פ"ק רישא דר"א וזו אורו סכלי סנקרס אירס דריח טטל ז"ל וזו חרסס לימס לביזת סחומס כבחחילס לביזת כחולס כ"ו וססס כ"ך ורש סמיד פסס שפסר עז"ל פוסס ספחיס חמיד נמלא כי לעולם סוה כחולס כ"ו ופעס סכר"ב כי לעולם סמלכות דעיסי סיא אלל סחחחחחחח סיא לריסס לביזת כחולס כ"ו סחמבאר מדכרי רז"ל כי כל זוג חונג כנפסס בין כבאש ולימס וי"ן כיו"ן נרץ לביזת ססס ס' זונסיס א' כדי לסתקן סכלי למבא ללימס וזסד להוליד ספוחין וכן ע"ן ג' זונסיס אחד לסתקן סכלי ואחד להוליד חס דריסס כל סיימיס. וקסס לזס ססרי ככג רז"ל ככסס מקושטת ומסס למיל ס"ו ז"ל וסס כ"ן סוס סה"א נעס סלס ססס ס"ג פלמס ככ"ל סס מדרסח סחיד ביסוד טלה לזרע כדמיון סה"א אל ספיסס חס ענין דכ"יכ כס נעלס כביסס קרמסס. והנה כאשר רצון וי"ן לזוכרו יסד מל וז"ל כס טרע פל"ין סוס זוג כ"ו ופעס סכר"ב סלט כ"ב סיסרון סוכר סטל וי"ן לזוכר פלמון וטוסס אכ"ל למדס כ"ו וססרעס לכל אלו סמ"ן סחדסיס סס אוחס כ"ב סיסרון קרמסין סלקוח נעס לזילסחס כיווג סרסלסון סס כב"ריס סס קייסיס ונמלא ככ"ס מן סחדסיס ס"ס כיווג יכילין לסעלות סס לא ע"י פוחס סכנוריס סכוכר יע"ס. וכן ככג כשפר סקירס פ"ב ז"ל ומנלא כי סס כ"ן קייס לעולם סס כי סוה סמחוס סמלכות נעס טלה א"ך סמ"ן סחדסיס ככ"ל סוה חונג ומסכריין כ"ו וסבן זס מלוד ואמנס כיון שפוחס סבן ככ"ל סוה סמלכות סוה אררס לכולס וזס לטלס לכן נחקקו סל ידס כ"ו וסחשס סכ"ך יקייסו כ"ו **הרד"ס**

והנה ראשית כל אלו סחמססות סוה מהרעס סעלין דעסיק סנקרס דר"א אכר הרעס סוה גטו כ"ן כחי' סוה כ"ו כחי' ככ"ל ככ"ל ככ"ל סוה נמשך מוחס ספעלות עד רעס פתיק סנקרס דר"א. וקסס ככסער סכסיס ס"ד ככג רז"ל ז"ל וססס גס אכס כשטוחן כלימס סוה רוחס דריח ככסס א"ס טוחן אלל ממש ס"ס. והנה שוקר אורס סס כחי' דריח ז"ל ואינן כמקוס על מוחין דריח כלל לזן כדי להחונג סס לימס ונמלא לה סייסס סחחחחח דנללות לזוכר ז"ל נרץ סהחילס יקבל גס סוה סוססס מוחין מוחס פילסס דריח וזכן נרץ כ"ו סלמס סלזוקך זוג דעשייט ומחינ סכלי א"ס נרץ לקבל מלמסלס אלל ממש ע"ס ז"ל סוה נרץ סוה טוחן וסחחונג סוה כדי להוליד מוחין דנללות דריח סוה כוה נרץ לקבל מוח' סלזוחס סעלינסיס, וזס נלמס ככסער סכסיס סכסס סלזונג מחינ סכלי פ"ן לקבל מלמסלס סכלי פ"ן לקבל מלמסלס מדגנ כחינחיוס וכפרסין מדכר כסרמיסית זס א' אספר סכרי ככג סס סלזונג סכלי א"ס נרץ לקבל מלמסלס וזמנ סחחחחח דנללות נרץ לקבל וזי לחינוחוס גס כוחוחין א"ס נרץ לקבל כמ"ס רז"ל כשפר מוחין דלסס ס"ו ז"ל נס דע כלל גזול סוס סחחחחח סחחחחח סוה לערך סעלמחוס נמשך מוחין; פלמון דריח סל גייקבל סס סחחחחח כמרעס יע"ס ו"ס: (א) וזלו כ"ב שסוח סטוח טס כביסס ראשונה סעלין ר"ו סס בחי' סכלי כ"ו לזיל ס"ס ככג ונבאר פסח סס ענין סוה רוחס סנקרס סס כ"ן ומחינן נמשך דע כי גס סקיד דלימס פילסס יס סס סס כ"ן א' וסוה סוה רוחס דריח סכל ככג ככסר סס ע"ס סחחחחח נעש"ס סלסס סחחחח כ"ן ב"ז

ואתגרא ביסוד אמת וכלאחז מעט מיסוד אמת נקרא אירא
 דכח והוא ג' שעות דיוויץ ועלין רי' ונעשים בה כלי ולכן
 רי' הוא נקבה . והנה טוע ב' החסד מתגלה בשמה דאמה
 לכן הוא הוי"ה דע"ב שהוא גימטריא חסד והס ג' פריקס ג"ב
 ע"ב (ס ח"ס של . החסד דמלכא פתחון למתרוכסא כמור
 בוצר אחר מות דע"ב כי הוא עושק אופס כלי וכלי זה הוא
 חסד אירא דכח נחלק לה"ח ואשא דכח הס ס"ג שביסוד
 שלם והס המ"ג עלמן . והנה כלי זה יסון אליה בדיא ראשונה
 שזוהו עמה בכריאת העולם כחלום האילום ואז נעשים
 כלי וכבר יש בה חלק מן הספרים עלמן אז יסלה לקבל טפס
 הספרים עלמן שהם טפת הארעים של מד' ואז רואים לביסוד
 והכן יסב טפס כלי זה כי הוא בחי' הרי"ו (ו) דסייע שהס
 ג' ע"ב מן ס"ג מ"ב דע"ב (ו) דסייע מה' ראשונה ולחמה
 שטלם בחי' טוקבא הס והגבורות והנקבות שכתסרים עלמן
 ע"פ טוכל לקבל החסדים הפלוסים שהס הפ"ב דסרין והוא
 שס ע"ב ח' הטלל כל ה"ב הנקרא רי' ותיכון יחד נקרא
 עיבור ע"ב רי' ולכרות כי אין עיבור בשלם אס לא ע"פ
 שטיס . וז"ס פרה מטס אהרן לבית לי כי אהרן הוא חסד
 ע"ב ולי הוא גבורות רי' ותיקן פרה שסס רפ"ח טלפין
 ומחיבור שתיכן נעשין הכשמות כטוע כי כל הכשמות (ח) זולאים
 מתבטות במקלט מהבוא רוחא דקדי בגוה רי"ח אכ"ל . והכן
 זה מה ענין לבוש הגשמה הכנשה מהסא רוחא דקדי בגוה
 והוא גם מהחסד כבוד אליה אלא שהוא מהרי"ו ולי לכן
 אליה הוא מ"ב שהוא ג"כ גבורה עיין בוצר משפטים . והנה
 מאלו הפ"ב רי' נעשין הסוהין דז"ל ונמלא כי נפתח אירא
 דכח ואשא דכח הכור ביסוד אמת ומהס נפקה גולגלסא
 דז"ל כמור באדרא ועמח ב' אלו נעשים דעם דז"ל וכבר
 ידעם כי דעם דז"ל נעשים מיסוד אמת ומיסוד דאמת והוא
 ענין זה שאמרט והכן זה . ולהיות כי זה האירא אחר שאנשיל
 אבא לאמת נקרא שלה וזה שאס לומרים כי נכ"י דאמת הס
 מוחין דז"ל ואין אלו מוחין אס אבא כי גם האירא שאל ממו
 כבר נחשב שהיא מאמת עלמה ונמלא כי זוג ראשון דכריאת
 שולם דז"ל היה כשל ותחלה עשאה כלי ואחר ק' טפס בה
 טפס ע"ב דסרין וכל זה נקרא ביאס ראשונה ואז נעשו בה
 מוחין דז"ל אכ"ל והו מתלבטין כבוד הללס ונכנסין ברישא
 דז"ל שהיה תחלה בחי' ר"ק דיעקס ונקרא אז משפח דכלל
 שית כספרא דלגישותא דקע"א והו סוסס מקום הסעין דאמת
 כי היסוד עבה נעלם וגרין בדעת שלו וסוסס פתחא דזוגת
 משל הסוסס הפסח . גם ענין סוססס הפסח הוא כאלפין
 אחר כי אז (ס) עיין כלי זה לז"ל משו והנה אמת לא נעשים
 כלי ופתחא לקבל טפס הרע אלא כחח כלי הס ככ"ל וקדם
 היסה בתולה שרפתחא סוסס וכאשר ננסס לה בדעת דז"ל פתח
 אמת להססס פתח ואין בה כלי כרואי לביסוד ומחרס לסיס
 בתולה

המפיל אז הוא רוחא שבוהס מור ומסמלק ונרבה במקורו
 בז"ל ואין הנקבה מאירה מלוח אלא מוד הכינס שהיא הכוונס
 אח הללס עמ שנכר בבוקר אז ויביאס אל הארס עקס שלום
 ונמלא כי המלכות חורה להיות בתולה (א) לכן לריך לעשות
 כלי בחי' היללס לה וגם לבניה עלאה כי אז מוחוים אירא
 כבוד ביאס ראשונה לעשותה כלי דאמת . ואחר ק' מוחז זה
 נמשך זוג אל הו"ן דביאס ראשונה ג"כ אחר חמות לעשותה
 כלי ואח"כ ביוס בק"ס דשמע ישראל הוא הו"ן ממש להוליד
 (ה) בז"ל ובסיס שלום הוא הו"ן ממש לז"ן להוליד נמלא
 כי זוג חמות לאז"ל ולז"ן הס להכינס שהיו מוכנים לטריך זוג
 ביוס וכעד"ל תמיד כל יום יום לטעם אכ"ל . ואמנס בכל זוג
 מוחז דז"ל עלין ז"ן שס כבוד מ"ב וג"כ אלו מעלין נשמסס
 עס ז"ל למעלה חס ע"י מסירס עלמנו להריגה על קדושת
 שהס ואז יורד ומשך מאבא באמת הכלי ככ"ל שהוא בחי' רי' ו
 ואז נעשים כלי בחי' היללס ואח"כ נמשך זוג הסחפון דז"כ
 והו נמשך סוד רי' פתחון אל המלכות ותחלה ג' מוחין
 דמכ"ד דז"ל הס מארין בגולגלסא דטוקבא אח"כ אלו מסקדין
 כשמוחית שס כבוד מ"ב דרך פקדון לבר כי הוא לילס ואח"כ
 טפס חז"ל בה סוד רי' סחפון והוא שס ב"ן דהס"ן ברבוע
 וכתיבי שהוא גימטריא ע"ב קר"ס כטוע והוא גימטריא רי' ו
 חסו הכלי של הנקבה פתחא . ואחר ק' ב' זוגים על היס
 שסס שמה לאז"ל וסיס שלום לז"ן אז הס זוגים גמורים
 להספדר ולהוליד חס נעשה בכל יום יום . גם שס נבחר בענין
 אפקוד רוח כי (ב) ב ידים דבינה שסס כ' אלכפוס ימדות וס'
 אלכפוס שמאלית שסס מנין ס' אחיות מנלפ"ך כפולות הס נעשים
 בחי' כלי של המלכות להיות לה כחוכה מ"ב ואלו נמשכין משס
 זכ"ו שבינה שהוא חילוף שס אה"ס כי גם הוא גימ' יד"ך ואלו
 ככ" ידים דבינה נעשו בתלסס כלי בית קיבול לסיס (ג) המ"ב
 בן יד שמאלית ליד הימנית והס ז' ע"ב ז' ובטוסס המ"ב :

עוד מ"ב מבתי הרחדו וזהה ויש קצת שינוי לשון .

ונבאר עמה ענין מ"ב מביאה ראשונה והוא כי החסד אים
 ביה ג' פריקן דרוט ימין והסד גימטריא ע"ב ג' ו'
 ע"ב הס גימטריא רי' חס הרי"ו טפס אבא לאמת כמור
 ראשון לעשותה כלי ונקרא אירא דכח שהוא הס"ח אף המ"ב
 שבה הס ה"ג כפוך כלי זה ואח"כ הפ"ב עלמו הוא טפס
 המ"ד שבו . והנה זה נמשך מרעם אבא שהוא ע"ב דיוויץ
 וכן הרי"ו נמשך ממנו ואמנס גם זה הרעם דאבא הוא נמשך
 מרעם עליון שהוא כמל י"ג דריקנא הכנפע ממזל ח' טעס בן
 ג' שעות ע"ב דיוויץ ושלשתן הס רי' וגם שס (ד) נמשך
 מרעם עליון דעתיק ימין כגנו בגולגלסא דליה והוא נקרא
 אירא דכח דבין קרומא למוחא כמור שס . והנה מהרעם
 דאבא נמשך דרך היסוד שבו הנקרא נתיב לא ידעו עיט

הנהרות וביאורים (א) כוונס : (ב) שער ז"כ פ"א שער ז"ס ע"ג לילל פ"א לקטן פ"א אמת ע" : (ג) כחוכו : (ד) מתול סוד : (ה) לא וסס ג"ס טבו ג' ע"ב :
 (ו) ככ שסן שסון ככ חל כי הוא בחי' רי' והגבורות והנקבות שכתסרים ככ"ל ויש ט"ס דשום הרע והכסד כי הוא בחי' רי' וסייס
 שסס ג' ע"ב ספס"ב וכו' עד מה' טוקבא סס ע"ל . וכן כס' מ"ד דף ט"ג לא גנמ כ"ל ואחר דליסי שהוא כחוכו ספס"ב וסיין פ"א דף ק"ד סוס"ל ר"ל פ"ג ע"ב
 ספס"ב פ"א ב"ן דסייע בו' וכן נכסר כי כסיב ספס"ב דע"ב דסייע מה' ראשונה ולמפעס ככ"ל : (י) ספרה דף קכ"ד ספ"ל : (ח) לילל פ"א לקטן פ"ב : (ט) אמת סוססב

אוצר החכמה

יפה שעה
 נדרתים סללס שסס מ"ס ר"ע כפרקין עס הסכר שסס ככ"ן סרלסון
 שלקחו ז"ן עתה אליתסס שהוא נוסס ותנמותס נשאר בהס קיים למד
 לשולם והוא שורס ופיקר והסור אל הטייסה שסס המ"ן כבליס מחדס
 ככל זוג חוה אס כן הוא א"ך סעיין שכל לילה חחרת בתולה ומסחלקין
 סמ"ן וסכלי מסחלק ואחר כן לטורך זוג כדי להוליד נשות לריך
 לעשותה כלי מחדס וכלל סכלי שלקחה עתה בריאת השולם עתה אליתסס
 סס אמרת ששאר עס קיים לשולם והסוה שורס והסור לכל המ"ן
 סמהדסיס תמיד וכן בלימא אס כלי שלל לוקחו ז"ל כחח שגמסכיס
 סמוחין לז"ל מלובשים ככ"י דלימא אמת מסחחא דכליל שית מקרס גרין
 והסיס חרן רישא כסייר אסנין אסנין סהיס סחחא אס כן ככלי
 סרלסון שלקחה עתה סרלסון כמור סרלסון לא נשאר קיים בה לפד
 לשולם וספתה שכלימא הייט ויכולס לזחוקין נסעין אכל בתלכות קסה
 עד מפד וכסומוחית שולחן מלל דען לסניט וק"ר קרס ידיו מלסכל
 [עץ חיים ח"ב] 88 לח

150 היכל היכל נוקבא דווא שער ו שער טרל שער מן ומד דרוש זח

כחצר פרשה פתח והכן זה . נחלא כי להיות עשיה וכפרת
בלילה גם שהוא אחר תורכן און פתח דילה פתוח להדווג
בבעלה ויהא בתולה ואמנם בשעלה אביא בארשית או רתן
לה כלל וכו' וכו' כי הכה איתו הרי"ו שלקח מאלמא בדעת של
שואר ד' יודין נחלק לב' (ז) ונעשים ב' שמום ב"ן כי כל
יוד דעילו נחלק לב' הרי"ו ונעלה בו ב"ן וכן בה כחצר
ע"ם מאד נחלא כי הכה רוחא נחלק לב' רוחין חצי בדעת של
וחי בדעת של ונתפך עד הרי"ו שבה כבוד כלי ועין מאד
איך כל זה הרוחא הוא סוד בתי' מוחין וזכרם המל' בעשיה
שואר בלילה או בשאר היום אחר התפלה או מסתלקם מתה:
איתו בכלי וחותן המוחין ולכן נעשים בתולה ועילין מ"א וכל
זא שליון באור מקף כחצר כבוד רשיתו דתפלין ועין לעיל
איך הרי"ו שיש בג' מוחין דו"א הם ע"ב קר"ם סולם דב"ן
ולפ"ד שאיש אלמא בדעת לבדו כי פתח ספת סוד
לפשות כלי והשלים דרוש זה ע"ם איך ע"י החסד הנקרא מן
אברהם מסוק לו ולא כבוד אתי חסד ופרש ג' זפין וזה פכ"פ:

בחולה כבדאשתי . וז"ל אסחר סקראח אילת השחר שרמחה
זר כאילת בכל ביהא רוחמה כבחולה וכל זה הוא בדינה כי לכן
אסחר ידקדקה טיהא מלך קו ירוק המקף הכוזב בתקופים
דמ"ט והנה כאשר תזכרה אלמא לסודווי פתח אחר עם אבא
להמך מוחין אחרים מרשים ל"א כטודע ארץ לפשות בה
תמד כ' ביהא ביהא בוזג א' לכלי וא' לפתח אורע וכן הענין
ככל הוונת דל"א להמך מוחין דו"א הוא ע"י ב' ביהא
יחד ככלי כי לשילם תזכר רחמה להיות זר ובכל שעה כבחולה
זה דרכה סודו והנה אחר עשית כלי זה במוחין דו"א או
ה"א שחר ותעז למלטה בביאה ראשונה ג"ב ושמה אוחה
כלי (ה) וזע כי ענין עשיית כלי זה הוא כי גם ניספין לה או
בתי' שמוחין פלגין בג"ר והם מתפשטין בכלה כטודע ואז גם
יודים הארע החסדים הסם הנקראים ריו וכלי ביסוד עליה
הפען כלי שם בושפן כי אין כלי זה ביסוד לבד אלמא הם המוחין
מתם ככל קומת אבא והבינה ובכל קומת ז"א וכל קומת נוקבא
ותכלות הרי"ו הם נמך גם ביסוד שלהם ואז הנקטות אמת
ותכלת מקבלן מוחין אלן דרך בעליהם ז' פכ"פ חו א"א
ונבנת נוסס ועין בה כללות החסדים על הרי"ו כבוד אבא
ואז נעשים כלי ואח"כ חוזר אבא להמך מוחין מלמן פמיים
על זוג ונכנס (ג) באלמא כבוד מוחין וכבוד און גם כן ומשם
נמשכן לז"ן כבוד פרלוף עולמו ואח"כ כבוד זוג והכן זה
מאד כאשר בארש במקומה והכן כמאד מאד כי המוחין דו"א
ים בהם כמה בתי' באחור ופנים ובנסירה ולכן עכ"פ ארץ
לפין בענין זה של במוחין וכבר ידעת כי מהם ס"ג מ"ה ב"ן
נעשו כרי"ו ואחר כך מע"ב שהוא החסד נשלם רפ"ח נחלא
כי תתלה נמשכן לו מוחין מן ס"ג מ"ה ב"ן ואח"כ מע"ב שהוא
הכמה ומשם ספת ורשיים מתם ע"ב . ונחזור לפעין כי הכה
זא טפן כרי"ו זה כבוד זוג אבא ר"ל אחר שנכחו ועלו
בתיק א"א ככל ע"ם מאד כי זה עיקר זוג אבא ולא תדווגו
ותעשה אוחה כלי נחלא כי או לוקחם מוחין מנתי' רי"ו והם
נקראים מוחין דאבא שהם ס"ג (ג) מ"ה ב"ן . והנלפ"ד כי
בענין ים מוחין דב"ן (ד) ולכן אין זוג כלל בעשיה ובעיקר
מוחין דמ"ה ג"ב ולכן ים זוג (כ) דו"א ובאב"א (ו) מוחין
ג"ב דמ"ג והם רי"ו כטודע וכפכ"פ מוחין דמ"ב ואז נשלמו
ואז נקרא זוג נמוד דשמות כי עד פתח סוד חסדים וכבר
ידעת כי כלי החטן דמלטה מתלבש בעשיה ויודע שם ותזכרה
שסדיה שם גם היא סמומה כאלה כן ביהא בתולה ואז לא
ידעת פתח החסדים שלא יתאחו בה ותרעין דג"ע סתימן

דרוש יא

בתיק לך' סתיים ובו כללים דברים קטנים מדרוש מ"ג
ומ"ד א' (ח) ל"ע (ט) בדרוש מ"ג אס ים מתיים
או מב"ן או משנייה (י) אס הוא נב"ן דמ"ה ובב"ן דב"ן
ובב"ן דמ"ג וב"ן דע"ב בין בבחי' הכללות בין בפירוט ר"ל
בע"ב ס"ג מ"ה ב"ן דב"ן לבד ומס (יא) הם המ"י ומה הכלי
המפלה אוחה ומה הסאה רוחא דמ"י בוזג חסד בתיק
מוספות על ג' כלים שיש בכל ספירה וספירה על או יאס
(כ"א אס הם) זולתם (ק) מהו מ"ד בכללות ובפרשות ואח"כ
בבאר בכל (יב) א' (א) ענין נשמות בני אדם הנכאים מן
(ג) הנשיקין ויש באים מוחין ומלפ"ד שהנכאים מהנשיקין
הם בתי' אור מקף והנכאים מוחין סתומין הם בתי' אור פנימי
שהנשיקין הוא הכל היותה מן ספת הנקרא
מקף ואזו הם בתי' נוד ואח"כ אולייתו מקף (יד) הפנימי
ענין (טו) הפלאת מ"ל דשמות שיש בעולמות הפלטים של
הנכברו וא"א להעלות אס לא על ידי נשמות שריעות לכל
פ' הנשמות כמו י' הרוני מלוכה שהם י' שמיים והם מפעלין לחסם
למעלה ושם נחקקים וס ג"כ מה לכל כשמות לברר גם הם
כפי מה מעשיהם קלת נשמות להעלותן כבוד מ"ג למעלה
לקטסן ד' (ב) ים ב' מימי זוגים א' לחיות העולמות חילון

הנהרות וביאורים (ה) שין טרמ דף רד ח"א שער פתיח מ"ג ובשער במוחין מ"ט : (ג) וזכר (ג) שין בדרוש יא ס"ד : (ד) ס"ג כחותם בתי' מלפך
כח"י סקרא שידור וכן פיסקא כתיב וק' אח"כ א"א וכו' ס"ג : (ה) לא דו"ן ז' בוזג ומוחין דגולת ים לו ג"ב דמ"ג : (ו) לו
ידעת הכתיב של הר"ק לתי' א"א והלא בתי' וק' הוא עולמו בתי' אבא כח"י ס"ג : (ז) ל"ע שון פ"י . שכן שון : (ח) ל"ע שון דיוקן נחלק כ"י וס"ם נסל (ועין נשאר
פ"ט דף ס"ד) ושרשו הוא דמקל דוקא כ"י יודין דעילוי סתי"ו והם ד' וס"ד י"ו דעילוי פתקס ס' כהלם דעילוי י"ד לחפונה ומשם י"ד ח' דב"ן בשאר י"ד אחר
דעילוי דב"ן דמ"ג כ"י : (ה) שין מוחין דף י"ד ס"ג : (ז) דע דבל פקוס דכתב רבינו ר"ם אין ר"ל שנשאר לו ספין כל"ם פ"ד פתח ודבר כולו לו ספין
פתי' נשפוטם אחרים הלא לנו קימור לפין נענין כהוא הנכאה כחולקס . ע"ס : (י) נחלא לעילי' נאשם וכוא כפ"ל לפ"ל כפ"ל בשאר ז' סגן וז"ל ספין מ"ן שם פמיים
סנה טרם כי כמו שחלום נוחן מ"ד לישמו כו' כן גם פתח האלה כו' והנה כל ספ"ן הם נהרות וזה בתי' כל המלכים כ"י ועשיה וכסאח תמימי לפדון דבשמה
סיפיה ספ"ן נוקבא הוא מנתי' נהרי המלכים . ובשאר חז"ן מ"א כהן גם בתי' ספיקומה אל אר"א ח' ולפ"ד כ"י סיפוט אלן דלוי"א כם פתח מ"ה סתם הבר
וי"א נשק כ"ן שין לפ"ל ספ"ד דו"ן הם נשקן א"א להם פתחם מהם יע"ס . נחלא דכ' כפחות כנפשים מוחין הם בתי' ספ"ד סתם ולא מנתי' ספליים .
ונחלא נחלא מ"ד לישט וסדיר חסודי דמ"א נחלא נחלא דישפ"ן מ"ן ונתיק כוא מנתי' המלכים ובמ"א נחלא דסי' ספ"ד סתם . ל"כ קאמר כהן ל"ם נדרוש ע"ן י"ס
ברוך אל"ל שיהא פתיחם אס הוא מנתי' כב"ן דמסרסר בין נתי' ככללות בין כפרשות ועין שער פתיח ספ"א . וע"ס מה ספ"ן ומה ספ"ן כלל ומה ספ"ן לא כתיב ומה
שין לפ"ל מ"א וזע פתח בתי' מ"ן וכל המלכים מ"ן רוחא דשקין לה בעלם שין סם וככלי המלכה מ"ן כוא זולת כ"י כלים שחזר כבשר בשמות . שכן שון :
(יא) שין שער כ"ט ע"ב : (יב) מן וכן מה הכל ספ"ל לה נדיסין כל זה . שכן שון : (יג) לפ"ל ס"ד : (יד) שין שער פתיח ספ"א : (טו) לפ"ל ס"ל :

יפה שעה
והתי' פתח אלמא דוקא כאשר מוחין דו"א מלונכיים נגמ" דלימח
פרדים למחם במקושו דו"א וחס מתלבטין תוך נוסס דליכ נחלא כפיר
פתח דלמח לא כן כחון דרע"ן דלמח לילת כאשר זא פתח אוחה כלי
למקבא שפין זה החון נעשה למחם במקומם כי אס שלים א"ן נחמלה
לתיק א"א וחס הוא חסוד דעשייה כלי כמ"ס ר"ל לקמן ז'ל ונחזור לפעין
כי סנה ז"ל טפן רי"ו זה כבוד זוג אבא ר"ל אחר שנכחו ועלו בתיק
א"א ככלי כי זה עיקר זוג אבא וזה מוחין וישעיה אוחה כלי יע"ס :
(א) ענין נשמות בני אדם הנכאים מן הנשיקין ויש באים מוחין סתומין
ולפ"ד שהנכאים מן הנשיקין הם בתי' אור מקף ונכאים מוחין סתומין הם
בתי' אור כ"י . (שין כבשר אמת לישקב דף ס"ג דחמה ספ"ן) שמוים
דמד לא ידעת שנלמח אס הנכאים מנשיקין הם בתי' א' והנכאים מוחין

ענין דרושי הלילה

שער הבונות

דרוש ח ט

והס' ישיעו לעלות ובקש דשחרית נח' כוונה זו באורך וע"ש ואחר שכוונה להעלות מ"ן במלת אחד אז תכין אחר' כי אכל יחיב הווא רוחא והווא כלי באימא ו) שהם בחי' ג' ההיות העולות ר"ח כנו' והרי תקנו בחי' כלי באימא עלאה בפ' שמע ישראל כו'. אחר' בפ' בשכמליו תכין ו) להמשיך כלי במלכות ולכן אנו לריבים עמה לתקנה פעם אחרת באופן זה והוא כי הנה נתיל וגם נתבאר עיקר דרוש זה באדר' נשא קל"ה ע"ב כנ"ל כי הבינה עלאה בהלבישה נה' שבה בסוד מוחין לויא יחיבה ביה הווא רוחא והווא כלי דביסוד דילה ואז אווה רוחא שהוא אויה דמלוי יודין מתחלק מלוי יתון ב"ה וחלוי יתון בסוד זווג בנזק' לעשותה גם הוא ביסוד שבה וה"ם הויה דההין שביסוד שבה כדודעה והנה חלי יודי הויה ה' הרי ארך ממלוי יודין יתון חלוי אליה וכעשות ההין והנה בחי' הכלי הנ"ל אשר באימא כבר נתבאר שהוא ג' היות העולות ר"ח כנו' אכל הכלי דייבי ז"א בנזק' שאמרנו עמה שהוא בחי' הוי' דההין הנה הוא באופן זה (ה) שהם אחרונים הפשוטים ומלאים דההין העולות ע"ב קד"ס כוה' י' ו"ה י"ה ו"ה הרי ע"ב י"ד י"ה י"ד ה"ה י"ד ה"ה י"ה ה"ה ה"ה ה"ה קד"ס ומיבד שניהם הוא ר"ח ג"כ וכמו שהר"י העליון רמזותיו בג' תיבות שהם ה' אלפסיו ה' ואמרנו בהם ב' כוונות הכל כן זה הר"י התחוקו נרמז בג' תיבות ברוך שם כבוד ששם גם כן מב"ד כנו' פ' ואחזקן אלא שהם בחי' ג' מו' ד"ח עלמנו ובחמלה אנו ממשיכין בג' תיבות אלו ג' מוחין הנק' חב"ד אל נזק' ד"ח הנק' מלכותו ואז מאירין ג' מוחין דילה תוך גולגלתא דילה הנק' מלכותו וזמ"ם בשכ"מ וכמו להעלה העליון מ"ן כן עשה בזווג זה התחוקו דו"ן לריכין להעלות רוחיט בסוד פקרון בבחי' מ"ן אכל בזווג דעיובור וסולדה הנעשה אחר הפלת שחרית אז לריכ' מסירת נפשיט למיחה בסוד נפילת אפיס כמבואר במקומו אכל בזווג זה שהוא לעשותה כלי די להעלות נפשותיו בסוד פקרון והנה עד עתה היה התעוררות והכנה. **ועתה** במלת לעולם ועד אז נותן ז"א דרך היסוד בו אל היסוד דנוקב' בחי' הכלי של סרי"ו התחוקו הגו' ותכין כי מלות לעולם ועד הם בני' ר"י ו) והענין הוא שעתה בהעלות נפשך בסוד מ"ן **פקרון** לבד תכין להעלות אותם תיבות של הנשמות שהולאת בש"ל ותכין תחילה להמית גופין' דלהון ע"ה הר"י העליון והתחוקו אשר כ"א מהם עולה גימ' ח"רבו ובכרז זה אהה ממים אותם ואז תכין להעלותם עם נפשך (ט) בסוד מ"ן ותכין עש"ז הר"י התחוקו נעשית נזק' ד"ח גם היא כלי כדומת אימא עלאה סתימאה הנקרא **ה** סתומה כי שם הולד בחי' יוס של יצירת הולד וז"ס אות מ' סתומה כלי לעולם ותכין להעלות עם אותם הנשמות י' כדי שעתה יעויירי שם גו' נזק' עלאה תוך אווה הכלי הנק' **ה** סתומ' ולכן לריכ' שפזזה שלא תכין בענין זו המס סתומה עד שהשלי' הכוונה האחרת שהיא לעשות' כלי לפי שבתחי' לריכ' לעשות הכלי הווא הנרמז באותיות לעול ועד ועש"ו תמית גופין של המזיקין ואחר' תכין' במס סתומה אחר שמרת לומר כי תיבות לעולם ועד ותכין להעלות אותם הנשמות אל תוך הכלי הגו' שהוא בחי' מס סתומה כי בו נמר זורע הולד בחי' יוס ואם תכין באות מ' סתומה קודם שאתמר מלת ועד המלת שישראל אותם הנשמות תלויות באי"ר לפי שפדיון הכלי הגו' לא יתון כוה' עד תשלום מלת ועד כנו' ותכין כי כמושאתה מחבר ומתקן ובונה כל רמ"ח איברי' הנזכר ברמ"ח תיבין דקש' כן בתוך מס סתומה זו של לעול' גלגליון רמ"ח איברים של הגוף דאיתם הנשמות אכל כוונה זו תכין אותם כאשר הגמור כל הקש' כי אז נשלמו כל רמ"ח תיבותיה . וכבר נת"ל בפסוק יפול מזלך אלף כו' ולכן באזמך יושב בסתר עליון בהגיעך לפסוק הגו' תכין הכוונה הכללית להמית אותם גופות המזיקין כנו' ועיין בסדר תפלת שחרית בפ' ואהבת וז"ס תמלא כוול' אי' שביארנו שם שפירך לכין אות' עתה כו' הקש' שע"ה ועיין שם :

למעלה ע"י נשמותיו ומכ"ש בע"ה ולכן אנו אומרים ק"ש בהיותנו עומד' עדיין בעוה"ו קודם שנקוד נשמותינו למעלה וכוונתנו היא שיעיל ק"ש זו לזווג שבתות הלילה כנ"ל (ה) והענין הוא שבתחי' ע"י ברכת המפיל חבל סינה כו' עם הכוונה הנ"ל הנה הוא רוחא ד"ח דייבי בנזק' בביאה א' לעשותה כלי חוור ומסתלק ממנה בסוד ותקומה על טעפטי כו' ונדקק במקורו בתוך ז"א וזו חין הנזק' מאירה ע"י ז"א כלל אלא מבחי' אימא עלאה שעלי' נאמר ויבן ה' אלהים את הללע כנ"ל בסוד ומאיר לאישון בת עין והולכת ונתקנה עד שבאחרונה ויביאה אל האדם דהיינו בש"ש דתפלת שחרית ונמלא שעתה הנקב' חורה לסתום פתחה ומקורה כאשר בתחלה בתולה ואיך לא ידעה . והנה אנו לריכין בתות הלילה לעשות בחי' כלי בה ובאימא' עלאה כנ"ל ושני בחי' אלו שהם עש"י הכלי באימא ובנוקב' ד"ח נעשו' בתות הלילה ממש ע"י ק"ש שעל המטה ושם באדר' נשא נח' ארך גם אימא עלאה לריכ' להעשות כלי מחדש בכל לילה והטעם לפי שכאשר אימא עלאה נחיתה נה"י דילה בסוד ג' מוחי' גו' רישא דז"א הנה הווא רוחא עלאה דייב בה אכל ביאה קדמאה לעשות' כלי הנק' אויורא כדו"ח מגחילתו לויא ולריכ' היא לקבל מחדש כלי אחר :

ועתה נבאר ענין הק"ש. שמע הכונה היא להמשיך את השבע קצוות (ג) עליון שבאימא עלאה מחסד עד המל' שבה

להמשיכן ממנה אל נזק' ע"י ז"א עלמו וזה נרמז במילת שמי"ט ר"ל ש"ס ע' כי הנזק' הנק' שם מקבלת שפע מן ז' קצוות הבינה הנק' ע' כל קלה כלול מעשרה הרי ע'. ולכן ע' זו גדולה מאלפת ביאה דהתון רברבן דאישון בבינה עלמה דחתי וע"י קבלתה זה השפע יכולה המלכות לעלות עד הבינה ולפי שכל שרש ומליאות המלכות איננה רק נקודה מדא קטנה כדודעה והיא תחת ו"ק הת"ת ולכן היא לריכיה לקבל עתה מכל הו' קצוות עליונות אכל ז"א אינו לריכ' לקבל שפע רק מב' קצוות לבד והם חו"ג שבחמה (ג) לבד וזה נרמז במלת ישראל' ש"י"ר אל'. ש"י"ר גבורה. אל' חסד. כנו' בתיקונים וז"ס ישראל עלה במחשבה שהיא חכמה עלאה :

והנה נודע כי נזק' ד"ח מתחיל שיור קומה מן הת"ת ד"ח ולמטה ומלאח כי החסד והגבורה ד"ח הם לבדם לויא

ולא לנזק' ולכן הם לבדם לריכין לקבל מן החסד והגבור' שבחמ' עלאה ועדיין גיר שהם ג' מוחין דז"א או דנוק' חין עדיין מקום המשכחה עתה עד מלת אחד כמו שבאר בע"ה והנה אחר שהמשכחה כלי מיני שפע אלו לו ולה נמלא כי ישראל נחקן ועלה במחשבה שהיא חכמה וגם המלכות קבלה איזה תיקון ועלתה בבינה ואז שניהם מעוררים אותם לזווג עליון נזק' מעוררי' לאימי' וישראל אלא ואז מעורר היסוד העליון דאכל בבחי' ג' הויות דמלוי יודין שהם בני' ר"י וכבר ביארנו כי המשכחה השפע הוא נמשך מדעת עליון דתיק דאחנניו בין גלגלתא ומוחא דז"א בסוד אויורא דייבי על קומא דאויורא ומוחא כמבואר אלליטו באדר' ומשם נמשך עד דעת עליון דלעילא מאויורא והוא מולא עלאה דדיקרא דז"א כנ"ל בתחילת הדרוש ומשם נמשך דעת דאכל ומשם ליסוד שבו והנה ג' הויות יודין הגו' נרמזים בג' תיבות **יהוה**

אלהינו יהוה ותכין כי ב' הויות אלו הם ביודיון הויות

ג' יודיון נרמזה במלת אלהינו באופן זה כי הויה יודיון' בחימ' ע"ב וד' אויותיה' הפשוטות הם ג' כ"ו ועם ד' אויותיה' ענמן הרי קיב כמנין אלהינו ונמלא שתיכין שני כוונות בידה' הח' היא כי ה' אלהינו ה' ה"ם הכנה והזמנה אל א"ח ודעת ד' להודווג כוונה שני' היא כי ג' הויות הגו' העולות ר"ח הנרמזות ג"כ בג' תיבות אלו כנו' גם הם מתעוררים לחדת. מלמעלה ואין עתה רק הכנה והתעוררות בלבד (ה) למחר יחד א"ח ודעת ואחר אשר כבר נתעוררו לריכ' שנעלה מ"ן אל אימא עלאה כדי לקבל כלי הגו' מצעלה שהוא ג' הויות שעולים ר"ח כנו'. ונדע' שהמ"ן דאית' הם ז"ן בגיה וז"ס **אחד** איח' ד' איח' ז"א ד' נזק' כי שניה' מתייתדי' לעלות בסוד מ"ן באימא עלא' ונדע' כי גם אנתנו ישראל התחטוים לריכין לקבל עלמנו בזווג זה אלא שאין בנו כח לעלות אלא ע"י מסירת עלמנו בד' מיתות ב"ד על קידוש השם ולכן במלת אחד לריכ' לכין למסור גם אנתנו נפשותינו על קדוש השם לפעולות נפשותינו בסוד מ"ן והם בהתחברותינו עם ז"ן בעת עליונותנו

דרוש ט עור' י (א) בטוונת ק"ש הגו' הנה כשאתמר הק"ש

לריכ' לכין כי מן תיבת ואהבת עד ובשעריך יש מ"ב תיבות וסומך ודרכת כ"ס ויכין אל שם מ"ב שהוא אבגית' כו' ויכין לעשות ראש ומרכבה לשם הוה . ובפי' והיה אם

בגרות וביוארים : (א) פע"ח ס"ו מק"ש של המטה ועו"ת דף ס"ב ביתר ביאור : (ב) הבינה תחילן שהם סוד ע' שנין עילוף והמשכים מבינה עד המ"ל פ"י וי"א וזהו שמת. פע"ח : (ג) פ"י מ"ש"ם עיין בסידור להרב ש"ס זלה"ה לעיל דרוש ו' דק"ש דיוצר ד"ס ישראל. ש"ס : (ד) פ"י ודעת לפדיוונ הוא בחי' מולא עילאה דריקנא דז"ח המזווג את או"ח, ש"ס : (ה) וז"ל פע"ח תחילה לקחם אכל גם חלקיו כנ"ל אך כוונת חלקיו להכין את אימא ועדיין לא קבלה מלאח כי עתה רק הכנה להתעורר : (ו) ואח"כ נותן כרובא דז"ח כד' דלחז. ופע"ח : (ז) יסוד וי"ן. פע"ח : (ח) אנתנו הר"י הוא משנה בו כי חין נותן כונו כי בו נשאר שרש החסדים שם ע"ב ואינו נותן בה רק הנכוונות שהם ר"ח התחוקו שהם י' כו'. פע"ח : (ט) עיין חו"מ דק"י ע"ב שיעה כ"ג שכתב ונראה שפירך להעלותה תחילה אל ז"א ואח"כ הו"ח יתן אותם למלכות כדי שיהיה בסוד זכר ונקבה ע"י"ש : (י) זמנה שהיה תחילה בזכר כלי נקבה עתה יוצרו בסוד נקבה באותה הכלי שהוא מ"ס סתומה כו' פע"ח ע"ן כמות הקודם : (יא) פע"ח פ"ח מק"ש של המטה :

אס שמוע פד ושמתים ע"ב תיבות וסימנים ונתיי עש"ב ע"ב יויון
 בשם ע"ב יויון לעשות גיפוי ונתי ורעותיו מרכבה אל השם
 הוה ומן ושמתם עד על הארץ יס'ן תיבות כמנין אדם"ה וסימנים
 על האדם והים'ן ע"ב. ויויון לעשות בטני ומעיו מרכבה אל
 החמשים הנו' ובפרשת לילית יש ע"ב תיבות ויויון לעשות שני
 שוקיו ואות ברית קדש מרכבה אל סם בן ע"ב זה ונדוע שאל
 אדם חוטא לפעמים ח"ו בהשחתת ורעו לבטלה במוד או באונס
 ומאותם הטיפות נבראים מזיקים וידין ורוחין הקיים שעל המטה
 נעשית חרב והורגת אותם שעל מלאות מיני שדים ומזיקין אלו
 ארז"ל על פסוק ומרב פיפיות בידם ע"י ק"ש ע"ה הורג שייעור
 גדול מהם כמ"ס בזהר על פסוק לא ישכב עד יאכל ערף ולכן
 לריך שיכוין האדם כי בק"ש יש רמ"ה תיבות כנו' שהם מ"ב וע"ב
 ון' וע"ב ולכן אחר שמשלים הק"ש תחזור לומר פ"ה ס' אלהים
 אמת כמו שפוסה הש"ל ועי"כ יושלמו כל הרמ"ה תיבות וכשאומר
 פסוק שמע ישראל יויון כי יש בו ששה תיבות אחרות וכן הכל
 רומ"ה (א) ויויון שהרומ"ה הוה הוה רי"ו ולי"ב פירוש כי ג"פ
 ע"ב שיש בני הויות ע"ב ס"ג מ"ה הם רי"ו והל"ב הם ל"ב נתיבו'
 חכמה והם ששה שמות אלהים שיש במוח דו"ה בקטנותו ג' מן
 אבא וג' דאימא ויש בכל א' מהם שלשה מלוי' באות ה' שבהם
 וסימנים יהי'א שמה רבא כניל בסוד הקדיש והם יודי"ן ההין אלפיין
 והנה יה"א בני' י"ו והס' י"ו בני' אלהים דמלך אבא, י"ו בני' אלהים
 דמלך אימא כרי ל"ב נתיבות מוחין דקטנות והוה סוד הרומ"ה להרוג
 בו המזיקין הנו' (ב)

דרוש י נבאר (ג) פסוק בידך אפקיד רוחי כו' באר היטב
 מכמה כוונות והוא כי לריך שהכוין אל מה
 שהודעתוך פעמים רבות ענין השני ידים דאימא עלאה אשר יש
 בהם חמשה אלכעזת בכל יד והם נעשו כלי אל המלכו' להיות
 לה בטובם ענין המין ואלו ה"ס ה' אותיות כפולו' דמנלפיין' ואלו
 נמשכים לה ממש בכ"ו הנמשך מן שם אלהיה שבזבינה שעולה בני'
 ליד כמנין ידך כמבואר באורך בזכרות אהה גבור וע"ס ותכוין
 במלת בידך אל שם בוכ"ו הנו' העולה גי' ירך והנס ע"י השם
 הוה נעשית הנוקבא באר וכלי דמין הגרמו ברית בידך אפקיד
 רוחי ותכוין להעלות שם נשמתך בסוד מין כדי שתקבל אחר כך
 המלטות מבעלה מ"ד ותחמלא מהם ואז תהיה נקרא באר כנודע.
 ואח"ך תכוין כי גם בס"ס של' צידך נרמוזו אותיו' ידך למפרע והיא
 סוד היד השמאלית של הזבינה העליונה כנו'. ולכן היא למפרע
 כנודע בסוד ויסע ויבא ייט ודי למבין ולכן באה גם כן בס' תולא
 ברית ותכוין שאלו הב' ידים הם מתחברות יד ימנית ע"ב יד
 שמאלית ונעשות כדמיון בית קיבול לקבל בתוכן המין ותכוין להעלו'
 שם בתוך צי' ידים אלו את נפשך בפקדון בסוד מין' ושעם אומר
 אפקיד רוחי ולא נפשי או נשמתו הוא לפי שהרוחין הם מוז"א
 הנק' רוח כנודע ולכן אנו לריכין להפקיד לה בסוד מין' כמיני'
 הרוחין שלנו לפי שהיא לריכה אליהם כדי להדווג ע"י בוז"א והנה
 נתבאר כי בידך הראשונה תכוין לשם בוכ"ו. ובידך הב' תכוין
 אל ד"ל אותיות שיש במילוי המילוי של שם אדני והם כמנין ידך
 שסכ"ט ור"ת פדית אותי יהוה תכוין כי הוא שם קדוש מע"ב
 שמות דו"ס"ע ויב"א וייט וכו' פא"י (ד) ובשם ההויה שבפסוק זה
 תכוין כי היא מתקדת שבה בגול בכל אות ואות ויחשוב ויויון
 בהויה זו המתקדת כך עד שיסתקע בשניה מתוך מחשבה זו. גם יויון
 למסור נפשו כשאומר פדית אותי יהוה יויון שהיא הויה דב"ך דההויון:
ודע כי מורי ז"ל לילה א' אל כוונה א' בפסוק זה והענין
 תלוי אס נכוין פקדון רוחינו ביסוד דרחל או ביסוד דלאה

ואמר לי מורי ז"ל כי בכל שאר הלילות יותר טוב שלא לכוין אלא
 בכונה הנ"ל אשר היא מיוחדת על הויונו מפקידין רוחינו ביסוד
 דרחל בסוד מין' אבל כלילה א' אל' כי כפי אותה שעה ראה
 בתחמתו שהייתי לריך להפקיד רוחי ביסוד דלאה זלפ"ו לריך לכוין
 פסוק זה באופן אחר כמו שיתבאר עתה אבל תמיד בשאר לילות
 יותר טוב הוא לכוין ביסוד דרחל בכונה הנ"ל. וזה ענין כונה זו
 הנה נט"ל שבתיבת בידך נו' פעם אחת ידך. ובס"ס בידך אפקיד
 רוחי פעם שנית ידך הרי הם צ' ידות ולריך לכוין כי יד הא'
 הוא שם אלהיה לפי שאלה הוא עלמא עלאה הנקרא אהיה ותכוין
 כי אותיות הקודמות לשם אהיה סווא אדתי"ד ואותיו' שלאחריו הם
 בוכ"ו כמנין ירך והנה אדתי"ד ויבוכ"ו גי' בין' שהם בחי' שם בין'
 של מין' שביסוד של לאה ואח"ך תכוין בר"ת בידך אפקיד רוחי
 בא"ר והיא בחי' שם בין' הנו' שהיא אדתי"ד ויבוכ"ו ושם אהיה
 במילוי ההויה העולה קה"א. והנה בין' אקני"א גי' בא"ר ויבוכ"ו הנו'
 העליון דלאה וכבר ביארנו כי הבא"ר התחטון דרחל היא חיבור
 הויה ואלסיה הויה ודתי"ד והרי הם שתי בארות ועוד יש באר שלישי'
 למעלה ביסוד אימא עלאה ויחן כאן מקום ביאורו. וזכור ענין אלו
 הבא"רו הגפרד"י שיש בכל בחי' בפני עלמה לא ראי זה כראי זה ה':
ג כלילה הזאת אל' שכוין כוונה א' בק"ש והיא בענין שמל"ט
 ב"פ שם בק"ש וב"פ ע"ד והם שני אותיו' הראשונות של
 שמע ישראל הרי שם א' גס א'ו' ראשונה דק"ש היא ש' ואות אחרונה
 דק"ש היא מ' של אנו ה' אלהים הרי שם שני. וכן ע"ד ראשון
 דשמע הוא ע' דשמע וד' דאחד הרי עד ראשון מאותיות גדולו.
 ע"ד שני הם שני אותיות אחרונות דברוך שם ב"ו הרי ע"ד שני.
 והנה בענין הדרוש הזה ביאר לי כונה גדולה ועלמה ושכחתים :
ודע כי אל' מוז"ל כי מי שיש לו כח השגה לדעת שכבר השלים
 נפשו והנה נתבאר בשער ח' שער הגגול דיו וע"ס בדרוש
 הגלגולים כי א"ל לו לאדם שעתכס רוחו בו אלא דיו שיתקן הנפש
 תחילה כנו' פי' משפטים זכה יתיר ויבין ליה רוחא כו' לפי שהנפש
 היא מתוקנת ואך תפסה מרכבה ולכוס אל רוחו שעדין לא נכנס
 אולהתקן והוא מורכב מפור' ולכן בהכרח הוא שחטלי' נפשו
 המתוקי' בתכלית השלמו' והסתלקו' הוה הוא כאשר האדם שוכב
 על מטתו כלילה ומסקיד נפשו בידו ית' אז נפשו נשא'ר למעלה
 בבאר מין' דמלכו' וכאשר הוא ניסור אח"ך בשחר או אחר ח"ל
 נכנס רוחו אשר לא נכנס ונתקן עיינין כי א"ל לו לכנס יחד עם
 הנפש כל זמן שלא נתקנת היא ואף לא אחר שנתקנה היא ולא
 הוא ולכן האדם שהוה הנה הוא הולך ומשלים ומתקן את רוחו
 לגמרי ואחר כך תוכל לחזור נפשו בו באזיה לילה ע"ד הנו' ותפסה
 מרכבה אל רוחו כי כבר שניהם מתוקנים וה"ס פסוק נפשי אריטיך
 כלילה ב"ו פי' נפשי כי כאשר נשלמה לגמרי עד שיוכל לעלות
 ולהתדבק בו ית' הנה אז אריטיך כלילה כי אז ע"ס שנית הלילה
 משתוקקת הנפש אליו ית' ועולה אליו בסוד מין' הנרכיות לערך
 זוג עליון וכיון שהיא עולה באותה התארה והתשוקה לכן נשא'ר
 למעלה ואינה חוזרת ובבא השחר אשר אני מתעורר אז אשחרך
 עם רוחי בקרבי ע"ד הנו' ואל תחמה ממלת אף כי הטובה לומר
 כי זכה אל הרוח אבל לא בשיתוף עם הנפש ממש וזהו אף רוחי
 כו' ולרמוז אל כל הנו' לכן נרמוז בר"ת כלילה אף רוחי מלת
 באר לרמוז אל מה שבאירטו שעולה הנפש אל הבאר העליון וכשא'ר
 שם. והנה האדם שהשיג בעלמו שהשלים חלק הנפש בכל פרטי'
 וכבר הרוח מתחיל לבא בו לפרקים כמו בסוד תוספת שבת כנודע
 אזלינו לריך שיאמר פסוק זה של נפשי אריטיך כו' עם הכוונה
 הנו' וזכה יוכה אל רוחו ואם לא יעשה כן אפשר שכיון שנפשו
 נשלמה

הגדות וביאורים: (א) עיון תי"ח דך קנ"ג פ"ב וז"ל כתב הרב ז"ל בדרוש ט' של ק"ש שעל המטה כי ב"ק"ש יש רמ"ה תיבות ואחר שהשלים הק"ש יתאר
 לומר פ"ה ד' אלקים אמת כמו שפוסה הש"ל ועי"כ יושלמו לרמ"ה וכשאמר פסוק שמע ישראל יויון כי יש בו ששה תיבות אחרים ס"ה רומח
 עכ"ל הכונה כי יש רמ"ה תיבות עם פסוק שמע. וברוך שם, אלא כדי להשלים רומ"ה יויון כי יש עוד א' תיבות בפסוק שמע ישראל ההיטו שיוכין שם קול
 ודיבור ששה תיבות בקול וששה תיבות כדיבור והם י"ב תיבות ועי"כ יושלמו לרומ"ה: (ב) אמר שמואל הדרוש הוה כך מ"כ ולא נעלם מעיני כל יודע כי בודאי
 ישלו בו עניות והנה בתחלת השבון הרמ"ה אותיות עיניך תראה כי אינם רל"ו אותיות ששם מ"ב ונ' וע"כ ונ' אותיות של פ' שמע ישראל הם
 רמ"ב ועם ג' תיבות כפיכך הש"ל יעלה רמ"ה ועדין הספרים ג' האמנם בכונן' הק"ש של שחרית בדרוש ענין ס' הרמ"ה תיבין נתבאר הענין וע"ס. ושוד מ"ס
 נעשה רומ"ה מלת בוז"ו נראה שהוה סימך אל מ"ס עם כי בהעפרק ששה שמות אלהים דקטנות עם הרמ"ה ארביים הנו' ישלמו למנין רומ"ה ואינו כמו שאמר
 שה עם ששה תיבות של שמע ישראל כי הם לגיפויכו' אלטרך כאשר וחי' איישר חילי מונה ששה אותיות של בשכמל"ו [בוזר סוף פ' אחרי כתיב כהדיא עם
 בשכמל"ו. ש"ס] שש יוחר מפורשות. עוד השלשה החסרים למנין רמ"ה נתבאר שם שם נה"י דאימא ועוד כי כפי' לילית אין זה אלא ס"ס אותיות ובהיותם
 טפל ה' אלהים אמת אז היו ע"ב הל' עיניך תראה נדק כי כל הדרושים האלו של התשנין הנו' לריכס תיקון סופר ואין כידי כח לשנות יד ביה. עיון כנה"ס
 דף כ"ה ובדפים ויילא דף ל' א' סימן ג"ה בשאלות להנמי מערב שנתקנו ג"כ בו ויחמשים שהש"ו נתעורר כוה ולא הרווה למאונטי מתארה של מרים כו' :
 (ג) פס"ה סוף פ"ו מק"ש ע"ה וק"ת מזה כפי"א: (ד) א"ל רמוז זה השם ג"כ בר"ת פ"תא את ידך. גם תכוין כי ג' אותיות פא"י הם בני' הויה אדני :
 (ה) ה"ש ק"ל כי בשער הקדמות כפרק ערבי הכיטויים כמלת באר כל"ב היסוד זה ועיון מ"ס החו"ה דקי"ג ע"א :

ק ב א ת י קשע"ה — אות ו. ז. ח. ל ג נ י

וי"ל בדוחק. עוד צל"ע במשרוז"ל בדרו' ו' דק"ש דיוצר בסוף כונת יא"י וז"ל מה שהם (או"א ודעת) מקבלים ממנו (מא"א) הם ג' היות במי' יודין וכו' וכבר ביארנו ענינם בביאור קשע"ה ושם נתבאר כי ה"ס יגת"ד דעתיקא והם י"ג חיזורתי דרישא דעתי עכ"ל. ובדרו' קשע"ה לא נו' זה. רק מ"ש בסוף דרו' ז' שג' היות רי"ו שבמזל משפיעים באו"א ודעת ביא"י ועי"ז מתבטלים החיצו' שענין הדיקנא הוא לאכפיא דינין ע"כ. וכן שם בפ"ח. ויכולים לר' כמו שידוע שהמזל יש בו ג' היות דיודין כמשרוז"ל בשט"ל פ"י ובשט"ז ובמ"א, אבל מהחיזורתי לא נו' כלום.

מקי' אבא דשחרית נמשך מחי' או"א המזדווגים מעצמם ע"י רוחא דשביק המעלה מ"ן שלא על ידנו. וכי' הש"ש ז"ל אות ג' שאין תימה מתי מזדווגו או"א לכלי די"ל דהוא בקשע"ה ששם מזדווגים או"א וזו"ן לכלי ורוחא כנו' בדרו' הלילה עכ"ל. ולא הבנתי, הלא הלילה הוא באו"א וזו"ן הכוללים דיום שעבר, ובשכ"ט הנו' מדבר בק"ש רגילה שהוא בפרטות. וזו"ן דפרטות כ' הרש"ש בש"כ פ"ט הכלי שלהם הוא באהבה ע"ש. ואו"א הפרטים דשחרית, אפ"ל שהוא לפני הק"ש]. וא"כ אפ"ל שבכל זמן נמשך לז"א, בלי שום כונה מצידנו, חלק ממו' דקט' מזיווג התדירי הנו', כל זמן לפי בחינתו. ואנחנו ממשיכים התשלום וגם הגד', ע"י הק"ש. וזה נק' שהמו' נסתלקו ולא נשאר אלא פני' דאי' או גם מקי' וכו' כפי הזמנים, כלו' שהוא עתיד לקבל עתה מו' שעכשו נק' מסולקים ממנו, ולא יש בו אלא חלק מהקט' שלהם, וזה נק' מה שנשאר בו מהמו' שנסתלקו כי הוא מקבלם מהזיווג התדירי בלי שום דיבור או כונה מצדנו. וזו"ן לקו"ד לכאו' כמעט אמיתי ממש. ורשמתי עוד קצת מזה לפקו"ד על הסי' בהק' ק"ש דקרבות וא"ש את"ם.

ז. (ד"ט ע"ב) גם יכוון להמשיך הג' ע"ב וכו'. בזיווג הנה דכלי דאו"א כרוז"ל בשה"כ דרו' ח' דלילה להעלות זו"ן בסוד מ"ן לאי' וגם אנחנו נעלה אתם, וכן קבלת דמב"ד. וזה לא נו' בסי'. ואולי שבאמת צריך המכוון לתת דעתו בקבלת דמב"ד ועליית הנרנח"י שלו וזו"ן באחד, לב' הבחי'. לבחי' הפרטיים דק"ש עצמה, ולבחי' הכוללים דכד"ש. ועוד אפ"ל לפמ"ש שם בשה"כ במילת בשכמל"ו בזיווג דכלי דזו"ן כיון שהוא לעשיית כלי די לעלות בסוד פקדון ולא כמו זיווג דנפ"א שהוא להולדה ע"ש. ואולי נוכל לו' כעין זה בעליית זו"ן לאי' שגם הוא לעשיית כלי, ולכן אין מן ההכרח לכוון בפני' להעלותם, אלא שגם בזיווג דהולדה בק"ש דיוצר לא נו' שם עלי' וצ"ע.

ו. (ד"ו ע"ב) יא"י להמשיך ג' מיני שפע מג' ע"ב וכו'. ולא פי' באיזה דרך מגיעה ההארה הזו לאו"א ודעת, כמו שפי' בה' ב' בעצמות הג' ע"ב. ולקו"ד גר' פשוט שבאותו הדרך עצמו נמשכה ג"כ הארה זו, דהיינו ע"י המזל. וז"נ משרוז"ל בסופ"ז דלילה צריך לכוון שאותם ג' היות דמילוי יודין העולין רי"ו אשר בדעת העליון מזל עי' הם משפיעים שפע גדול ביא"י שהם או"א ודעת שלהם והם מקבלים מאלו הג' היות ומושפעים מהם עכ"ל. וכונתו ודאי על השפע, ולא על העצמות שאותם מקבלת אי' בזיווג באחד ולא ביא"י, וקא' שמקבלים השפע הזה ממזל עי' והוא פשוט. אלא דלקוצר השגתי לא ידעתי למה לא נמצא כזה גם בשחרית בזיווג דהולדה שהוא ע"ד ההמשכה הזו, אלא שכאן ג' היות עם ה"ג, ושם שם ע"ב עם ה"ח, ולא הוצרך שם להמשיך בתחי' שפע ואח"כ העצמות כמו כאן ומאי שנא.

ח. (ד"ב ע"א) הו"ק דגד' דק"ש. ידוע משרוז"ל בדרו' שינוי התפילות שבשחרית יש מו' גמורים בו"א, ובמנחה נכנסין רק ו"ק דאי' דגד', ובערבית בק"ש ו"ק דאי' ובעמידה ו"ק דאבא, ובקשע"ה מבואר בדרו' ק"ש דיוצר יש ו"ק דאי'. וכי' הרב ש"ש ז"ל בדרו' א' דערבית וכן בדרו' שינוי התפי' אות כ"ד ובמ"א, דכ"ז הוא בכלי' פני'. שאחרי התפילה נסתלקו המו', ובמנחה חוזרים ו"ק דאי', ושוב נסתלקו וחוזרים בערבית ו"ק דאו"א, ובקשע"ה ו"ק דאי'. [ואחר ערבית נסתלקו וחזרו בקשע"ה: פת"ע דנ"ט ע"ב סוד"ה הגה] ועי' ג"כ צו"ש

סידור רחובות הנהר

יכוין להמשיך לכתר ללאה ד' אלפינן פשוטין דד' לבושין דד' מוחין דבינה דז"א כל אחד כלול מד' לפי גדלות לאחד גדולה כארבעה דלתי"ן.

א אאא א אאא א אאא א אאא

ואז יכוין להאיר מחב"ד דז"א לחב"ד דנוק'

בְּרוּךְ

מחכמה דז"א

אלף ה' יוד ה' ה'

לחח"ן דפרלופי חב"ד דלאה.

יכוין להעלות פרק עליון
לנלח דמ"ה וב"ן עס ג"פ
חסד הרי ד' פרקין דחסד כנגד
ד' אותיות ברוך

זו"ן הכוללים דב"ד שעות
ובו יכוין להמשיך מחח"ן של
הרי"ז התחתון שבחח"ן דחב"ד
דז"א לחח"ן דחב"ד דנוק'.

כְּבוֹד

מדעת דז"א

אלף ה' א יוד ה' ה'

אלף ה' ה' יוד ה' ה'

לחח"ג דדתי דפרי חב"ד דלאה.
וגו יכוין בר"ת ברוך שם כבוד
גוי ש"כ"ב כמס' ב' קס"א,
הנמשכין לחח"ב דלאה, ושאר
האותיות גוי קמ"ג וקנ"א חסר
י"ו שנתנו בכתר ללאה והס כנגד
ב' מוחין דחח"ג ונמשכים בחח"ג
דדתי דלאה. יכוין להעלות
פ"ע דהוד לב"ן דז"א עס
ג"פ דגבורה הרי ד"פ דגבורה
דז"א כנגד ד' אותיות כבוד'.

שֵׁם

מבינה דז"א

אלף ה' יוד ה' ה'

לבג"ה דפרלופי חב"ד דלאה.

יכוין להשאיר ב' פרקים
תתאין לנלח דמ"ה וב"ן
לנלח דז"א והס כנגד ב' אותיות
שם

זו"ן הכוללים דב"ד שעות
יכוין להמשיך מבג"ה של הרי"ז
התחתון שבג"ה דחב"ד דז"א
לבג"ה דחב"ד דנוק'

זו"ן הכוללים דב"ד שעות

ולהמשיך מדתי של הרי"ז התחתון שבדתי דחב"ד דז"א לדתי דחב"ד דנוק'

גם יכוין לעורר את הרי"ז הזה התחתון

י, יה, יהו, יהוה.

יוד, יוד ה', יוד ה' ה', יוד ה' ה' ה'.

ויכוין שיאירו ג' מוחין חב"ד בגולגלתא דילה [ד]. [הנקרא מלכותו]

זו"ן דפרטות

יכוין להמשיך לנוק' ב' פירקין תתאין דהוד לב"ן דז"א לכן לא נרמזו באותיות הפסוק.

מַלְכוּתוֹ

יכוין למלאת ד' אלפינן שבכתר ללאה

אלף אלף אלף אלף

[א] עיי' פת"ע דף כ"ד אות ל"ג שכתב כוונה זו מכוונים בתיבת אחד עיי"ש אומנם עיי' להרב באתי לגני שכתב שזה כותרת לברוך שם והוא שבתחילה יכוין בכללות ואח"כ בפרטות, ועיי' להרי"ם מונסא ז"ל שכתב כוונה זו מכוונים רק בק"ש שעהמ"ע.
[ב] כוונת המשכת חח"ן בג"ה דתי של הרי"ז הס בזו"ן דכ"ד שעות (השד"ה זלה"ה).
[ג] קטע זה הוא הקדמה והסבר לברוך שם כבוד כן נראה מלשון שעה"כ, אמנם מהרב "באתי לגני" משמע שזה ממש כוונה.
[ד] בסידור היר"א גרים דילה, ועיי' תו"ח דף קכ"ז ע"א דגרים לגולגלתא דנוק', ובפת"ע דף נ"ז ע"א אות ג' דגרים ללאה, ועיי"ש מש"כ בישוב הגירסא שהיתה לפניו, ועיי"ע "באתי לגני" ח"א עמ' קכ"ד אות י"א.

[א] גם יכוין להמשי' מזו"ן לאזני מבחי' פני' לפני' מוחין פנימיים לאז"א דברי' ועי"ז יזדווגו

[איהיהוה] וימשיכו מוחין פנימיים ומקיפים לזו"ן דבריהם.

לכונן ולתקן הכלי דנוק' דזו"ן הכוללים דכ"ד שעות [דיום שבער] דכל יום ויום מכללות השבוע.

ויכוין בכללותו דב' תיבות לעולם ועד לנסור את זו"ן העומדים במקומם אב"א, ולהעלותם לחיק או"א וקם יחזרו פכ"פ ומזדווגים [בסוד נ"ר] באופן זה.

והוא שעתה יכוין [ב] שמהארת המו' שקבלה הנוק' דז"א הכללית דכ"ד שעות דפר' חו"ב (וגם הכתר בר"ח) דה"פ נה"י דבינה דז"א לבנין פר' דבחי' הנז' [ג] ב' כ"ב אהוון. א' – שבהם נעשה רמ"ח איברייה. והב' – שהוא כללות הכ"ב אהוון נעשה בהם כלי יסודה והם עי"ז

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

כלי יסודה

וג"כ קבלה ה"ג מנצפ"ך

לבחי' מו' לילה וכללות' ביסודה והם המ"ן לילה

ואז נעשה חותם הא' שבה הנק' ירושלים (וכ"ז [ד] נעשה מתחלת הלילה עד חלות).

[א] עי' בהשמות בסוף ספר בנייהו דהשד"ה, וקם כתב שכוונה זו שייכת רק לליל שב"ק, ובהגהות הגר"י לופס ז"ל כתב שזה שייך לק"ש דיוזר, וכן מובא בסידור הרנ"ה לבעל ספר "עלי נהר" שכוונה זו שייכת לק"ש דיוזר, ועי' בשעה"כ דרוש ב' דתפילת השחר.

[ב] מהלשון של הסידור והוא שעתה יכוין שמהארת המוחין שקיבלה הנוק' דז"א הכללית דכ"ד שעות וכו', כ"ב אהוון שבהם נעשה רמ"ח איברייה, יש לעיין ולהבין האם אנחנו לריכים עתה להמשיך אלו הכ"ב אהוון כי מהלשון משמע שלא לריך לבוין להמשיך עתה הכ"ב אהוון אלא משמע שכבר נמשך. ועי' ג"כ "באתי לגני" דף ק"ל אות ט"ו, שהבין מהקדמת המעביר שהכ"ב אהוון מז"א הם הניתנים לה בליל א' ולא עתה בליל ב', ולכן מסיק שם הרב "באתי לגני" שכלו הוא שנמשך כבר ביום א' ועתה הוא רק חזרה וסיכום, כמו בליל פסח שמוחין דגד"א שמכוונים שכבר היו ולא עתה נכנסים, ועתה מובן הלשון שייכוין שמהארת המוחין שקיבלה הנוק' וכו' כ"ב אהוון, משמע שכבר קיבלה ועתה זה רק סיכום הענין ומכוונים שכבר קיבלה המוחין הללו, ולא עתה נכנס וכו'. אמנם מעט פלא הוא אלזי שמכוונים סיכום דברים ומה שכבר קיבלה אהוון, ואם קבלה נקבל, והיע"א.

[ג] פי' הכוונה הוא כמו ב"למען שמו" בתפילה, שזקחת הנוק' כ"ב אהוון מז"א, ובהם נעשים רמ"ח איברייה, ומכללותם נעשה כלי יסודה, וכאן הלשון הוא כאילו יש ב' כ"ב וכו', ומכיון שבסידורים של ה"עלי נהר" כתוב ב' כ"ב, והכוונה היא כ"ב אהוון ענמם מז"א לנוק' לרמ"ח איברייה, והשני היא מכללות כמש"כ ולא עוד כ"ב אחרים לכלי יסודה, וכן גרים הגר"י לופס, אמנם בסידור היר"א והמודפס כתוב בכ"ב אהוון, הפירוש לא ישתנה אלא שהלשון קשה, והיע"א.

[ד] ועי' ב"באתי לגני" דף ק"ל אות ט"ו, ששאל מהלשון של הסידור שכתוב שמהארת המוחין וכו' וכל זה נעשה עד חלות, א"כ מובן מהלשון הזה שעד חלות אינה מקבלת ענמות המוחין אלא רק הארת המוחין, והכ"ב אהוון שהם ג"כ שייכים להארת המוחין שהם לפני תיבת באהבה. ולפי זה את המוחין ענמם תקבל בחלות, שהם הסתלקות המוחין מז"א ונכנסים בנוק' וננסרת, כ"ז נעשה ברגע חלות. והקשה שבהקדמת המעביר כתב וז"ל עתה בליל ב' מסלקים המוחין מז"א ביום א', ונכנסים ומתפשטים בנוק' עד חלות לילה, ובחלות ננסרת וכו' וא"כ הסתלקות המוחין מז"א נעשית מתחילת הלילה, ורק הנסירה נעשית ממש בחלות. ומתוך ה"באתי לגני" שהמילים "וכ"ז נעשה מתחילת הלילה עד חלות" שייך לאחר קבלת ענמות המוחין מאמא שקיבלה הכ"ב אהוון מאמא, והוא לקמן לאחר לזר ה' אדנות ומנלפ"ך, וכתב בהמשך דבריו "ובסידור אחר לא מנאתי הלשון הזה כלל", וגם אנחנו ראינו שמהר"י לופס והרב אליעזר ידיד הלוי סגרו את הלשון הזה, ועוד כתב שמהר"י לופס שבסידור שבדינו אין לכל זה, וכן בסידור "עלי נהר" אין תיבות אלו. לכן אנחנו ג"כ סגרנו אותם. (ועי' ג"כ בהגה"ה ג' שהבאנו שהארה זו נעשית ביום א' מאהוון).

ולהפלות פ' עליון דהוד דבין דז"א
עס ג"פ דגבורה הרי ד"פ דגבורה
דז"א כנגד ד' אותיות כבוד.

ולהמשי' מדת"י של הרי"ו החתון שבדמ"י דחכ"ד דז"א לרת"י
דחכ"ד דנוק'

גם יכוין לעורר את הרי"ו הזה החתון

י י ה י הו יהוה

יוד יוד הוה יוד דוה וו יוד הה וו הה

¹⁶⁰²⁵

ויכוין שיאירו ג' נו' חכ"ד בגלגלת' דילה

אוצר החכמה

מלכותו יכוין להמשי' לטק' ב' פ"ת דהוד דבין דז"א
לכן לא נרמזו באותיות הפסיק. ויטין למלאת
ד' אלפי"ן שנכתר דלאה.

ארף ארף ארף ארף

ושארית העק"ב אורות שהם ד' ה"ה דד' אה"ה ב' דיודי"ן וא'
דאלפי"ן וא' דהי"ן יכוין להמשיכס ללאה בפקדון לעורך רחל.

הי יוד הי הי יוד הי

הא יוד הא הה יוד הה

ועתה ישפיל ראשו ויכוין להמשיך לרחל העומדת בצרי' עשרה
אה"ה שהם גי' צ"ק"י מעשרה לבושי' החו"ג שבדעת דז"א
דאזי' לנקוד' הכתר דרחל העומדת בצרי' הגק' קד"רה שבו
כמס' אלהים דיודי"ן וי"ג אותיות וז' אותיות שורשו והכולל.

אהיה

ה"ג
אהיה אהיה
אהיה
אהיה אהיה

ה"ח
אהיה אהיה
אהיה
אהיה אהיה

אקף למד הי יוד ממם אקף למד הי יוד ממם

ג"י יש' אלהים י"ג אותיותיו

ה' אותיות והכולל

יכוין להעלות פ"ע דהוד דמ"ה דז"א עם ג"פ גבורה הרי ד"פ גבו'
דז"א וב"פ דהוד דמ"ה יכוין להשאירם בזהוד דז"א וכנגדם ששה
אותיות מלכותו.

יכוין להפקיד נפשו ורוחו בנקו' לעלות שם מ"ן ללורך זווג זה דז"א
עמה למה צה הכלי בתיבות לעולם ועד.

רעזרם יכוין לתקן ו"ק דלחה ולהמשיך בהם מלוי ד' אלפי"ן
שבכחמה.

אוצר החכמה

רף רף רף רף

גם יכוין להמשי' להם מאחוריים דח" רבוע ס"ג ועשר אותיו' ג"י לעולם.

יוד יוד הי יוד הי ואו יוד הי ואו הי

יוד הי ואו הי " אותיות

יכוין להעלות פ"ע דיסוד דב"ן עם ג"פ דח"ת דב"ן דז"א כנגד ד'
אותיו' רעזר דלעולם.

יכוין להשאיר ב' פ"ת דיסוד דב"ן ליסוד דז"א כנגד ב'
אותיו' עד דועד. ויכוין לחבר פ"ת דח"ת דמ"ה דז"א עם
ג"פ דיסוד דמ"ה דז"א וכנגדם ד' אותיות הוי"ה יהוה ולהמשיכם
לטק'. וב"פ עליונים דח"ת דמ"ה דז"א שכנגד ב' אותיו' מן דלעולם
ועד שהם כמס' מלוי דע"ב וך י ין י, יכוין לחלקם פ' א' בח"ת
דמ"ה ופ' א' ביסוד דמ"ה דז"א.

גם

גם יכוין לתקן מלכו' דלחא וכתר דרחל ולהחשיך לה ד' פעמים הי"ה פשוטי' מעק"ב חורות שנשאר בחד"ד דלחא שלקחה לכהרה.

היה היה היה היה

גם יכוין להמשי' מזו"ן דח"י' מבחי' פנימיו' דפנימיו' מו' פנימיים לאו"א דברי' ועי"ז יזדווגו וימשיכו מו' פנימיים ומקיפים לזו"ן דבריאה.

(בחול) לכונן ולתקן הכלי דנוק' דזו"ן הכוללים דכ"ד שעות דכל יום ויום מכללו' השבוע (כליל ש"ק) לכונן ולתקן הכלי דנוק' דזו"ן הכוללי' דכ"ד שעות ודכללות השביע ההוא.

ויכוין בכללות כב' תיבות לבולס ועד לגביר חא זו"ן העומדים במקום אבא ולהפלות' לחיק או"א ושם יחזרו פכ"פ ומזדווגים. באופן זה

והוא שעתה יכוין שמהארת המו' שקבלה הנוק' דז"א הכללית דכ"ד שעות דפר' חו"ב (וגם הכתר צר"ח) דה"פ נה"י דק"ך דז"א לבנין פר' דבחי' הגז' בכ"ב אהוון. א' שבהם נעשה רמ"ח איברייה. והג' שהוא כללות הכ"ב אהוון נעשה בהם כלי יסודה. והם ע"י ז"א

אב גר הו זח טי כל מנ סע פצ קר שת

כרי יסודה י

↓

וג"כ קבלה הי"ג **מנצפך** לבחי' מו' דילה וכללות' ביסוד' ורם המ"ן דילה ואז נעשה חומס' הא' שבה הגק' ירושלם וכ"ז נעשה מתחי' הלילה עד חלות.

[א"ה במקצת סיודים כתוב עוד וז"ל ועתה יכוין להמשיך חב"ד דאימא בנ' כלי חב"ד דז"א

אח"כ יכוין להמשיך צלם עם המו' והנרנחי' במ' כלים דז"א והם טי' דז"ק ת"ד דאבא פנים דאח' ע"כ]

סקי'

ה'כ"ו היבד נוקבא דז"א שער ו' שער ט"ל שער מ"ז ומוד דרשיא ע"ו 151

וק' דשוין גדלות לכד ואף גם אלו יחס גרועים שלא יחזיק
רק מחיצות דז"א לכד וגם לא יחס לז"א רק וי"ק פנימית
גדלות דאמא לכד אך מר"ג שיבטו בו פנימית ומקפ"ט
דאבא דייקה בעת שיבטו וי"ק גדלות י"א ב' יחס (פ) דז"א
י' כהס' י' אלכשות וי' כהס' י"ג מנפ"ך כפלות י' שוין
כלולה בשמאל ושמאל בימין ואלו נפשי' ליתוד דבינה ועבט
מהס כלי דמ"ר העומדן שוך כלי זה, ומן ב' יחס דאמא
נפשי' כלי היתוד (י) דטוקבא אשר בנכחה המ"ר י"ב וי"ג
הישו שרשם באר"א שלהם וכל שאר נשמות הכדיקים הולאין
משס הם אחים לזו"ן ואינם יוכלין להעלות מ"ר אם לא פ"י
וז"ן שהם הניחו שם שרשם תמיד י"ך ביסוד הטוקבא י' ב'
שמות ארזי נישמריא קב"ה וביסוד זה י' חוסה אחר וז"א מילי
ב' אהי"ס קב"ה קב"ה קמ"ר כהרס כהפשיס דהי"ט ק"ס
ק"ל קב"ב פ"ג טללים נישמריא השמים וי"ס קב"ה השמים
אך כנ' אהי"ס פלמן טלם הם נישמריא פוש"ם וכללותו א"י
ועמק"ן מבינה הנקרא ארז חסו אשר תאם סוף על השמים
ובתוך חיות זה י' המ"ן שהוא שם ב"ן י"ך שם ס"ג מעלה
מ"ן דבינה ושם פ"ב שריר מ"ד דאבא, ושם מ"ה מריר מ"ד
דז"א, ושם ב"ן מעלה מ"ג
צ"ב מ"ן דטוקבא קודם דטוקבא י"ן בינה נקרא
למ"ד דז"א (א): דהי"ט ותלפ"ו בזכ"ו כמתי
י"ך שהוא י' דבינה ובה י'
אלכשות שהם ה' אחיות מנפ"ך ומחם נפשי' למ"ן דמלכות
והמ"ן שלה הוא שם ב"ן ואלו כנ' שמות אהי"ס בזכ"ו הם כח
הנמשך לשוין שלה ומשם נמשך כח במ"ר דורה לפלות .
ב"ן פ"י הספלות והעברות ששויין לכדיקים בעה"א ושיפ"ס
ומחדש כח למעלה מדי יוס ביותו ומאריך בזאליות אור
לאין קן וערך בכל יוס טוסף על חצירו. נשמה לגשמה דבחי'
לאלות של הכדיק שולט במחמה ועל ידה מתחברים לז"א פ"י
שם פ"ב דיור"ן שהוא חסד עולה. החזון וזוג עליו ונקרא
מלא, ונשמה דדיק הבא מבינה מעלה מ"ר דבינה פ"י שם
ס"ג, ודוח דאליות מווג לזו"ן פ"י שם מ"ה. ועגפ' דאליות
מעלה מ"ג של המלכות פ"י שם ב"ן. באופן שבגשמות של
הכדיקים הוא מ"ר דבינה, והנפש הוא מ"ר דמלכות, וכן ער"ו
מ"ה ומלכות שהם בני כבינה. הם מ"ר דילה, אלא שהמ"ס
שולה יותר למעלה בסוד הדעת לחבר יו"ב פ"י שם פ"ב
דיור"ן, והמלכות שולה בסוד מ"ר דבינה פ"י שם ס"ג, ושמות
הכדיקים שהם בני המלכות הם מ"ר דמלכות פ"ד הכל'. ודע
ש"ן נשמות הכדיקים שולין כבינה בסוד מ"ר בהיותו בחיים
אלף פ"י מסירת נפש לסרינה על ק"ה אך הנפש יכולה לפלות
בסוד המ"ן של המלכות פ"י מסירת נפש לחיים על קוס
הסורה והמלות ואל' רבינה י"ן רחוק קדמאה הוא גר"ן של
הקבאה שהוא ב"ן ס"ג מ"ס סודות וז"א רי"ז בבורה שכל אחר
הוא בסוד פ"ב פ"ב פ"ב וצוזוג ב' או טוקן בה פ"ב מתש שהוא
חיה שלה וזו ראו' לזוג מורד לטוליד כערע שגם הזכר אי'ס
מוליד עד שיהיה לו חיה שהוא חכמה שבו אמנם בביאה
ראשונה תמורת פ"ב שלה שהוא חסד ממנה טוקן בה סוד אור
זרוע לזריק שהוא נעשה נשמה לגשמה שהוא פ"ב של גדיקים .
בז"ש ב' בשלמא בנר"ן (יב) חיקרי שפיר רוח דילה מתש אשר
אחר טוקן חלק מהס בכל נשמה להלביטה כערע אכל פ"ב
אך הטיה מתשמה בב' בחי' חכמה שבה מיליות (יג) הדסה
כ"א

נשמת המלאכים ואלו המלאכים שולין ומעלין מ"ר דחיצותיהם
בלילה אך ביום י' זוג פרימי נשמות וזו נשמות הכדיקים
מעלין מ"ר פנימית נשמות י' שם (ה) ב"ן במילי המילי
ירשם המלכות מאבא להיות לה מ"ן דשם ב"ן, גם רבות אחר
ארז"י הם מ"ר שבה וגם זה ירשם מאבא. ח"א ירשם מאבא
פ"ב דיור"ן ושם מ"ה י"ד ח"א ח"א עם יו"ד אשון (ב)
ושם ב"ן הוה ושם פ"ב הכל עם ב' טללים נישמ' קב"ו (ג)
ואז ב"א והי"ט נישמריא טוק"ן שמים כמתי רבות ארז"י
ככל וכשמחזונים ז"י פכ"ס או טוקן ז"א בה גם קב"ו שלו .
שם ב"ן מעלה מ"ר, ומ"ר הם מנפ"ך והם כשולים ה"ח
הי"ג, ה' אלכשות דדי ימין וה' אלכשות דיד שמאל ית"ך דיו"ן
הם רחוק ונפשי' הכדיקים, ודבינה (ד) הם נשמות ז"ן שם
החזון שלהם נשמות הפנימיות שבהם וגם נשמות הכדיקים
פ"י שמה, ונשמה לנשמה של נשמות הכדיקים (ה) ז' מ"ר הם
מן המלאים דמיתו שבגשייה והם נשמות שוך הקל"י טונה
דפשיה וקרובים אליה. וכן מלאים מילרס קרובים אל הקל"י
מנה דילרס, וכן בביראה, והנה י' שם ב"ן בפשיה והוא המבדר
ביורי המלאים דפשיה חסו פ"י שיטף נפש מלדיק דעשייה
חודרין (ו) עד המלאים ומילאין אותן משם ומעלין אותן עד
הילרס ושם רוחם של הכדיקים ירד עד מלאים שבילרס
ונשילא משם ומבדר משם מה שיכול כפי גדול ההפלה או
הפלה סה"א חסו כפיוע שם ב"ן שבילרס עלו שולין שויין עד
הביראה וזו הנשמה עם שוף ב"ן דביראה מבדרים מלי
הביראה ושולין עד נוקבא דאליות ושם נישמן ביסוד שלה בסוד
מ"ר וזו יורדיו החסדים מן הזכר ששויין מתקנים הנשמות
וכבר ירשם שם ה"ח דאמא וי"ס ה"ח דאבא והסודים דאמא
הם בבורה דאבא י"ן (ז) ח"א שפחשו שוין דייקה פרימי'
דאמא והנה הגלות מ"ר לר"ך עכ"ס שיהיה בו לפחות מקיפ'
דייקה דאמא אך אי'ט יוכל להמשך רק מחיצות דז"א
ונשמה י"ק גדלות לכד ואף גם אלו יחס רק מחיצות דז"א
ואם מעלה מ"ר אחר יש לו גם פרימי' דייקה דאבא או יוכל
להמשך גם מחיצות דז"א ומקבל וי"ק גדלות דז"א, ואם
מעלה מ"ר אחר שיש לו גם מקיפ' דייקה דאבא, או ממשך
ב"ב מחיצות עמיק, וממשך י"ס במוחין טלם גדלות ז"א
ח"ה י' שם ח"ס"ה הוא משהלך באבג"ד בשם בול"י
אלו כנ' שמות נכנסים שוך נוקבא דז"א במוחין דילה במחלה
והם בחי' מ"ן שבה וירדו שם פ"י אלכשות י' בינה שהם
ממשך ותחלה יורדיו בנ' מוחין דילה כרי שאח"כ בשם החזון
יחס כח במ"ן שבה שבויר דילה לפלות פ"י הארת ב' נשמות
ככל נשמותן שלה הנמשך עד היסוד שבה המ"ן אשר שם
והמ"ן ב"ן דהס"ן. והנה ב' שמות הכל הוא נישמריא כ"ה
רוח אל הכל יש בה בחי' ג' מוחין ובחי' שם ב"ן שבויר
כרי כ"ה וגם שם בזכ"ו נישמריא י"ך לרמות ליד בינה הכל
שירס למטה ביסוד טוקבא ובר ז' ירדו ב' שמות הכל למטה
במלכות וגם שם בזכ"ו מהארנו נעשה ועדלת קומת הטוקבא
י' שישר קומתו ר"ל שהוא כמספר הכל לפי שיש במלכות
י"ס וכל ספי' י' לה ג' כלים הם שלשים בחמה ארסו ורחבו ר'
בחמה של היריעה כמתי ר"ל אחיות במילי המילי דארז"י י'
חיות דז"א הכמרתה הוא שוין דייקה פנימית דאמא וחמנס
אי'ט יוכל להעלות כמ"ן עד היות לו גם שוף אמא דייקה או
הם מספיקים לו להעלות מ"ג חמנס אי'ט יוכל להמשך רק

ל' פ' ז'
ט' ב'
ל' פ' ז'
ט' ב'
ז' פ' ח'
ט' ב'
ז' פ' ח'
ט' ב'

ז' פ' ח'
ט' ב'
ז' פ' ח'
ט' ב'

ז' פ' ח'
ט' ב'
ז' פ' ח'
ט' ב'

ז' פ' ח'
ט' ב'
ז' פ' ח'
ט' ב'

ז' פ' ח'
ט' ב'
ז' פ' ח'
ט' ב'

ז' פ' ח'
ט' ב'
ז' פ' ח'
ט' ב'

דברות וביאורים (א) כלל אלו ה' ר' מין שרשם סט"ו פ"י (ב) זכ"ו מ"ה יו"ד ה"י ח"א כמותן קב"י: (ג) חס ב"ן חס וחס פ"ב
ככל ס"כ כוללים נ"י קב"ו י"א חיות אלו נישא כנח"י: (ד) כ"א דל"ה: (ה) ב' חיותו וגם נשמת הכדיקים יתא כנח"י: (ו) פ"י עד
הפלים שמו שם נקלפות נונג יודים הכ"ן ונשמות הכדיקים ומכריים מהם כזוה"ס. סב"ל: (ז) שפר כ"ו פ"ד: (ח) שפר כוכ"ף יתוד ד' דמ"א פ"ב: (ט) מין
שפר ל"ב פ"ד: (י) כ"א יתוד הפלגים: (יא) וס נשמת נישא כנח"י: (יב) ס"א שמן לה סט"ו רוח קדמאה: (יג) ז"ל וז"ל וז"ל: שכן ששן:

יפה שעה

אה"ח 23590

עליהם למ"ן הוא בליה ואם באר"א בין ביום ובין בלילה כמ"ס ר"ל
סם פ"י ז"ל וכמו שבשמות הכדיקים מעלין מ"ן ככל לילס בעת כשדיקה
אל המלכות טי' חמנס י' ב' הפרכים כי הם נשמות הכדיקים אינם
מעלין מ"ן אל המלכות אלא בלילה שאין שלישים המלכות אלא בלילה

היכל ו היכל נוקבא דזא שער ו שער מלך שער מן ומד דרוש י"ב 152

שיחזכרו עם ז"ל דעול
צמח ז"ל נקרא גדול ז"ל עמו (יד) **צמח** דע כי ד' צמור בני בטרי בח' נמסין אל המלטות ח' ישראל והשאר נשות הדיוקים הוא ענין הגשם אשר לה שנתן שיאלצו אחרי כ"ל (טו): היסוד של הזכר בב כ"ד שזכר לפורר מ'ן בעת האוור כי פ"י הגשם הוא נעשית כלי, הב' והג' הוא בח' הרוח והגשמה שנתן בה הם עם ס"ג ומ"ה, הד' מ"ש בפ' תרומה דרש בריה דרב ספרא על פ' (טז) אור זרוע לגריק שהטת נשות הדיוקים הם עלות מזדווגים עם המלטות וכן נשעין נשות פתיים והם הגשם אשר עשו בחי'ן והנס רוב הזוגים הגשמי בחי'ן אחרים כ"ל הוא באופן זה **והנס** אלו הד' בח' (מילוי ד' אותיות) שם ב"ן) כ"ל וכן נכללים בדביעה ראשונה שהיא הגשמה ואלו סוללת כל המילוי **והוא** הנקרא גשם נמלא שם המילוי טלו בכלו בבחי' גשם אך צו נפרקים דרך פרת כל הד' בח' [א]:

(כ"ה הנשמה) שהוא הולך (ה) ואפשר שבאור הב' נמסין שיתן יחד ע"כ לחי' שלה מלמה ובחוכה מתלבט וכלל היה של הולך הטור ומתלבשין וכלולים תוך רוחא קדמאה דילה כולל גרי'ן שבה (ב) **ומלא** שבה' זוגים עמר הולך ואפשר שזה שאמרנו בדושים דלפיל שלכל ולד לר' צ' זוגים. בזה (ג) יובן שא"ח לעלות מ'ן שבה בחי' היה של הולך עד שיכנס רוחא קדמאה שלה יטן כי בשיכה באים גרי'ן של הולך גם כנין אך ממש ולמעלה בשבא בשמת הולך בה מחלה מלונבס **נמשכת** (ד) שלה ומלא כי הנה"ן של הולך לכד באים מלונבס תוך גרי'ן שלה הנקרא רוחא קדמאה ואחר כך באה היה של הולך מלונבס בחיה שלה ואלו הם בחי' אור מים ריקים ק' **ברכתו** כ"ל. ועדיין י"ע שהחיה של הולך נקרא אור והחיה מתלבסת וא"כ אך בחיה מלונבס תוך היה של אמה ואפשר שבאה כלולה בה ואחר כך נפרדת ממנה והחיה מתלבסת א' אפשר שזה נמשכה לכמה **וגרי'ן** של הולך שמד הנקבה **צמח** גם י"ע שלמעלה כ"ל. (ו) אך כל הד' בח' שם אל הולך מד הזכר או אור ואח"כ מים ואח"כ ריקים הוא אור החסד הזכר מלמו ובאין אחר כי חסד' יחיד בה ואינה מתלבסת. אלה ש"ע ס"ג מ"ה ב"ן ואח"כ ע"כ (ז): שא"כ הזכר מריע ב' נשות ח' שפם נשמה וחיה של נקבה (ז) ובי' נשות נשמה וחיה של הולך (ח) גם נלמד' (ט) שבחי' הד' הנקרא אור זרוע לגריק נמלא (י) שהוא היה שלה אלה שמין שהיא נקבה לוקחת נשמת הצדיק (יא) במקומו ואלו כחוצה הב' עתן לה חיה לולד (יב) הצדיק מלמו ומלא שהחיה שלה עלמה היא בחי' אור זרוע לגריק לפי שהוא בחי' זכר הנקרא חיה שהוא בחינה זכר שנקבה ולכן אחר שהם עלמן מזדווגים עם המלטות והבן זה. **דן** הצבורות נשמה עדין דפסם הזכר היתמין (יג) לטקבה כחוצ' נקראים דטרין והם גדולים מהחברים. אך כשרמין לטקבה לטורק' הדין פרטופה עלמה ואח"כ היא מפלה אחת בבחי' מ"ה אז הם נקבות גרושים מהחברים **י"ט** יש נשמות בני אדם שבהם מוזוג א"ח דאליות והם אחים קטנים לאין שום אחים גדולים ממש שלאלו ברשונה קודם להם וכאלו אלו האחים הגדולים מיסוד אחת בסוד לידה היתו שרשם למעלה ולכן א"ח שאלח מפלה מ"ן לבני אבא הם לא שיטלו עם ז"ל שהימו שרשם עם ז"ל פ"י האחים הגדולים האלו שם ז"ל יובלין כששמות שם האחים הקטנים להחבר עמם ולשמות באמה מ"ן אך לא הם לבדם אלה על ידי

דרוש יב (ח)
דע שמהלך לוקח ז"ח מיה וב"ן שהוא כללום רוחא דבגוס עמר בפסוק דביעה שם (ית) ב' היות פשוטות גימטריא ב"ן והס' ק' טו ו"ג שבדעה של והחברים מגידין גופא דז"ל כתרע ואלו פ"י בא כס לטורק עמו וה"ג נשארין ביסוד שלו אך הארתן לכד ז"אין דרך א"ח ומגדלין גופא דטקבה לטורק נופה ושלושית ואח"כ טעמן לה בביאה ראשונה הס"ג עממן ועכ"ז יש בבהם כללות מ"ה וב"ן שבה ח"ג ואלו חינם לטורק גופא דילה אלה הם חיותה ופסיה והם פנימיה ורוחניותה ואלו נמסין גשם בה ונשארין אלו הס"ג בבחי' רוחא והוא הכלי המעלה מ"ן ועיין מאד (יג) אך המ"ג הנזכר הם מנלפ"ך הס"ג אך כ"ב אחון הם כלי כ"ל. גם פ"ש אך שהכ"ב אחון הם דלס א' ומ"ל כלי ומנלפ"ך א' ח"י מ"ן (כ). ואלו סוללת אותם בהיותם במד א"ח מהארת הגבורות ואח"כ בעת נסירתן לוקחת המוחין שלא פ"י ז"ח ואלו לוקחת כ"ב אחון אחרים (כא) ושגלם הכלי גם לוקחת מנלפ"ך האחרים שרשם עממן ואינם הארות כלבד ושגלם גם מ"ן והם י' דמים הנזכר בליל פסח וזם הנהי"ה י' דמים נקורים גבורות ממוחיות והראשונים ה' דמים שמתים גבורות בלי מישוק. ול"ע ששם להנאר בליל פסח שם לכלי שבחי' הח"ג ו"ג (כב) גם י"ע מה' נחמורש בביאה ראשונה שבחי' דבר גשלים הכלי בעת הכסירה וגם המ"ן. (כג) ונחזור לפנין (כד) שאלו ח"ג הכל' היו בתחילה האלילות ואלו נשארין ספד' ק' עס החברים ב"ח' בסוד כלי מ"ד וכן גבורות בנוקבא כסוד כלי

הנזרות וביאורים (ה) ר"ח אצל מ"ה שנתן לו חצונו ש"י סה חתה שפספת באחם חמשה שנה מאל חצונו כ"י: (ג) ונוצח כי נשקף חיים שלב וכן פלל דיים של חולדי נמלא כ"י (כ"י): (ג) ל"ל נה. שמן ששון: (ד) פ"י נספס נשמתם שלה וכן כ"ל וחורא קטיע. שמן ששון: (כ) וז כלפת ליתא ככ"י: (ו) לא מלונבס (נחמה) כחומר לפיל: (ז) פ"י כ"ן חויה: (ח) פ"י כ"ן וזיה ופ"י סקויא הוא כן לפי פה שבה לפיל נספסן ז' ופשוט. שמן ששון: (י) הינת נמלא ליתא ככ"י: (יא) נח"י זכר: (יב) חויה: (יג) זרין ליתת כחתימן. שמן ששון: (יד) הינת ז"ל ליתא ככ"י: (טו) שין בשער תאחרי רבאי ו"ל תאחר חלפת אור ד' ש"מ דף י"ד פ"ג שמהיר' ד"ז פ"ד: (טז) כל שרפ וז נרין לטקוף עין ששם והסר כה פוכא כרוא וכן כ"ל לפנין דכנין דכנין. שמן ששון: (יז) לפיל מ"ו ופ"ח: (יח) שער סיהע פ"ג: (יט) נפמינו לפדנין מדברי ריכתי זכר חור'ם כחור שם וע"ס וב"ן הם עממן ככלי כמעלה פ"ן. והמנלפ"ך הוא כע"ן. אשמת הכלי דע"ן עם כלי' אשון. שמן ששון: (כא) שרשם וכוה פ"י דלפא כן פובאר ככ"י ובשלים פ"ג וכוה כמנכסס ככ"י דלפא עם כחתימן כאלה נוקבא שאלמורי. ואלו נוסרת מהחבורי וחחורת לקחת ששם ב' אחון כ"י לחיות סבורה. ג"ע: (כב) שין לפיל שער יסקן נטקבה מ"כ כלל מ' וכשרט זה לפיל ס"ג: (כג) שרשם דכנין (אשילו שרשם פטוק) וכוה דתאחר שכתר קבל כל כ"ב אחון ומנלפ"ך פ"י ולא נספסה בחבור שנוכרת כלהם ח"יה ונשכה לה ח"י כלי ופ"י מ"ן. ואח"כ ש"ל פ"י ז"ל וכוה פ"י דלפא. ונסת כנסיה לוקחת כ"ב אחון ומנלפ"ך היתים וכלם כלי וז"ל עם נשמת ח"יה כמזדווגים ז"ל ביהלם ראשונה שכ"י ככר וכלם כלי בעת כנסיה. שמן ששון: (כד) פד ודע שא"ח כ"י ככר לפנין סוונת דברי ריכתי לרין לכבוד כל דיבור זה וגם לכוסף לטורק לפנין כוונה ריכתי וגם נספסר כ"י ונחזור לפנין שאלו סה"ג כ"י ס"ג נחמילת אליהם ואלו נשארין שפד' עם החברים ז"ח בסוד כלי פ"ד והגבורות בנוקבא כסוד כלי מ"ן. והנעלי' שספתי (כ"י) הוא כי לאם כוח' בבחי' חצונו החילון (כ"י) כמנלפ"ך) כם בבחי' פ"ן שולט עם כ"ב אחון היא הכלי כ"ל אך לטוב כפטיי נשמים חושה כפ"ן ששם ס"ג (כ"י מנלפ"ך) שבה נשם בבחי' כ"ל לר. ובה שששור ח"יה יסו מן חושה ח"יה פ"י חוה כ"י חוה כ"י חושה שאלו הראשונים כ"י סנה חחילה לרין שאלמד כל ח"ק ו' דלפיל כ"י שפרין ז' כיכס חוה חוה חוה וקרא כל שהוא לפסוקים כ"י חוה כפטיי הוא חוה כ"י כ"י להיליד בחי' ששון: שמן ששון:

החשוב

[א] י"ב שין בספר כסותות וזם החבאר זה הכלל כי הטקבה בחחילה מ"ן גם רק ח"יה אחת והיא המדרגת הראשונה ששארית ממש ב"ן טרעט ואח"כ המסך לה ח"ה עד ח"יה והוא בחינה המילוי של ח"יה שבה וחיה כס עם ב"ן כמותן לה ח"יה זאת ח"יה. באופן זה החללה נתן לה מילוי כ"י אחרונה והיא בחי' ראשונה שהיא הגשמה ונעשית ח"י זאת מילוי להיא אחרונה שבה והיא בחי' הב' והג' היא בחי'

הנזרות וביאורים (ה) ר"ח אצל מ"ה שנתן לו חצונו ש"י סה חתה שפספת באחם חמשה שנה מאל חצונו כ"י: (ג) ונוצח כי נשקף חיים שלב וכן פלל דיים של חולדי נמלא כ"י (כ"י): (ג) ל"ל נה. שמן ששון: (ד) פ"י נספס נשמתם שלה וכן כ"ל וחורא קטיע. שמן ששון: (כ) וז כלפת ליתא ככ"י: (ו) לא מלונבס (נחמה) כחומר לפיל: (ז) פ"י כ"ן חויה: (ח) פ"י כ"ן וזיה ופ"י סקויא הוא כן לפי פה שבה לפיל נספסן ז' ופשוט. שמן ששון: (י) הינת נמלא ליתא ככ"י: (יא) נח"י זכר: (יב) חויה: (יג) זרין ליתת כחתימן. שמן ששון: (יד) הינת ז"ל ליתא ככ"י: (טו) שין בשער תאחרי רבאי ו"ל תאחר חלפת אור ד' ש"מ דף י"ד פ"ג שמהיר' ד"ז פ"ד: (טז) כל שרפ וז נרין לטקוף עין ששם והסר כה פוכא כרוא וכן כ"ל לפנין דכנין דכנין. שמן ששון: (יז) לפיל מ"ו ופ"ח: (יח) שער סיהע פ"ג: (יט) נפמינו לפדנין מדברי ריכתי זכר חור'ם כחור שם וע"ס וב"ן הם עממן ככלי כמעלה פ"ן. והמנלפ"ך הוא כע"ן. אשמת הכלי דע"ן עם כלי' אשון. שמן ששון: (כא) שרשם וכוה פ"י דלפא כן פובאר ככ"י ובשלים פ"ג וכוה כמנכסס ככ"י דלפא עם כחתימן כאלה נוקבא שאלמורי. ואלו נוסרת מהחבורי וחחורת לקחת ששם ב' אחון כ"י לחיות סבורה. ג"ע: (כב) שין לפיל שער יסקן נטקבה מ"כ כלל מ' וכשרט זה לפיל ס"ג: (כג) שרשם דכנין (אשילו שרשם פטוק) וכוה דתאחר שכתר קבל כל כ"ב אחון ומנלפ"ך פ"י ולא נספסה בחבור שנוכרת כלהם ח"יה ונשכה לה ח"י כלי ופ"י מ"ן. ואח"כ ש"ל פ"י ז"ל וכוה פ"י דלפא. ונסת כנסיה לוקחת כ"ב אחון ומנלפ"ך היתים וכלם כלי וז"ל עם נשמת ח"יה כמזדווגים ז"ל ביהלם ראשונה שכ"י ככר וכלם כלי בעת כנסיה. שמן ששון: (כד) פד ודע שא"ח כ"י ככר לפנין סוונת דברי ריכתי לרין לכבוד כל דיבור זה וגם לכוסף לטורק לפנין כוונה ריכתי וגם נספסר כ"י ונחזור לפנין שאלו סה"ג כ"י ס"ג נחמילת אליהם ואלו נשארין שפד' עם החברים ז"ח בסוד כלי פ"ד והגבורות בנוקבא כסוד כלי מ"ן. והנעלי' שספתי (כ"י) הוא כי לאם כוח' בבחי' חצונו החילון (כ"י) כמנלפ"ך) כם בבחי' פ"ן שולט עם כ"ב אחון היא הכלי כ"ל אך לטוב כפטיי נשמים חושה כפ"ן ששם ס"ג (כ"י מנלפ"ך) שבה נשם בבחי' כ"ל לר. ובה שששור ח"יה יסו מן חושה ח"יה פ"י חוה כ"י חוה כ"י חושה שאלו הראשונים כ"י סנה חחילה לרין שאלמד כל ח"ק ו' דלפיל כ"י שפרין ז' כיכס חוה חוה חוה וקרא כל שהוא לפסוקים כ"י חוה כפטיי הוא חוה כ"י כ"י להיליד בחי' ששון: שמן ששון:

החשוב

[א] י"ב שין בספר כסותות וזם החבאר זה הכלל כי הטקבה בחחילה מ"ן גם רק ח"יה אחת והיא המדרגת הראשונה ששארית ממש ב"ן טרעט ואח"כ המסך לה ח"ה עד ח"יה והוא בחינה המילוי של ח"יה שבה וחיה כס עם ב"ן כמותן לה ח"יה זאת ח"יה. באופן זה החללה נתן לה מילוי כ"י אחרונה והיא בחי' ראשונה שהיא הגשמה ונעשית ח"י זאת מילוי להיא אחרונה שבה והיא בחי' הב' והג' היא בחי'

הנזרות וביאורים (ה) ר"ח אצל מ"ה שנתן לו חצונו ש"י סה חתה שפספת באחם חמשה שנה מאל חצונו כ"י: (ג) ונוצח כי נשקף חיים שלב וכן פלל דיים של חולדי נמלא כ"י (כ"י): (ג) ל"ל נה. שמן ששון: (ד) פ"י נספס נשמתם שלה וכן כ"ל וחורא קטיע. שמן ששון: (כ) וז כלפת ליתא ככ"י: (ו) לא מלונבס (נחמה) כחומר לפיל: (ז) פ"י כ"ן חויה: (ח) פ"י כ"ן וזיה ופ"י סקויא הוא כן לפי פה שבה לפיל נספסן ז' ופשוט. שמן ששון: (י) הינת נמלא ליתא ככ"י: (יא) נח"י זכר: (יב) חויה: (יג) זרין ליתת כחתימן. שמן ששון: (יד) הינת ז"ל ליתא ככ"י: (טו) שין בשער תאחרי רבאי ו"ל תאחר חלפת אור ד' ש"מ דף י"ד פ"ג שמהיר' ד"ז פ"ד: (טז) כל שרפ וז נרין לטקוף עין ששם והסר כה פוכא כרוא וכן כ"ל לפנין דכנין דכנין. שמן ששון: (יז) לפיל מ"ו ופ"ח: (יח) שער סיהע פ"ג: (יט) נפמינו לפדנין מדברי ריכתי זכר חור'ם כחור שם וע"ס וב"ן הם עממן ככלי כמעלה פ"ן. והמנלפ"ך הוא כע"ן. אשמת הכלי דע"ן עם כלי' אשון. שמן ששון: (כא) שרשם וכוה פ"י דלפא כן פובאר ככ"י ובשלים פ"ג וכוה כמנכסס ככ"י דלפא עם כחתימן כאלה נוקבא שאלמורי. ואלו נוסרת מהחבורי וחחורת לקחת ששם ב' אחון כ"י לחיות סבורה. ג"ע: (כב) שין לפיל שער יסקן נטקבה מ"כ כלל מ' וכשרט זה לפיל ס"ג: (כג) שרשם דכנין (אשילו שרשם פטוק) וכוה דתאחר שכתר קבל כל כ"ב אחון ומנלפ"ך פ"י ולא נספסה בחבור שנוכרת כלהם ח"יה ונשכה לה ח"י כלי ופ"י מ"ן. ואח"כ ש"ל פ"י ז"ל וכוה פ"י דלפא. ונסת כנסיה לוקחת כ"ב אחון ומנלפ"ך היתים וכלם כלי וז"ל עם נשמת ח"יה כמזדווגים ז"ל ביהלם ראשונה שכ"י ככר וכלם כלי בעת כנסיה. שמן ששון: (כד) פד ודע שא"ח כ"י ככר לפנין סוונת דברי ריכתי לרין לכבוד כל דיבור זה וגם לכוסף לטורק לפנין כוונה ריכתי וגם נספסר כ"י ונחזור לפנין שאלו סה"ג כ"י ס"ג נחמילת אליהם ואלו נשארין שפד' עם החברים ז"ח בסוד כלי פ"ד והגבורות בנוקבא כסוד כלי מ"ן. והנעלי' שספתי (כ"י) הוא כי לאם כוח' בבחי' חצונו החילון (כ"י) כמנלפ"ך) כם בבחי' פ"ן שולט עם כ"ב אחון היא הכלי כ"ל אך לטוב כפטיי נשמים חושה כפ"ן ששם ס"ג (כ"י מנלפ"ך) שבה נשם בבחי' כ"ל לר. ובה שששור ח"יה יסו מן חושה ח"יה פ"י חוה כ"י חוה כ"י חושה שאלו הראשונים כ"י סנה חחילה לרין שאלמד כל ח"ק ו' דלפיל כ"י שפרין ז' כיכס חוה חוה חוה וקרא כל שהוא לפסוקים כ"י חוה כפטיי הוא חוה כ"י כ"י להיליד בחי' ששון: שמן ששון:

החשוב

סידור תפילה להרש"ש

סידור חלק 2, לז' ע"ב

רש"י

ר"ת

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה
אֱהִיָּה יְהוָה אֱדְנִי
יְוָד הִי וְיָוֵה הִי וְיָוֵה הִי

ראש
יד

אֱהִיָּה יְהוָה אֱהִיָּה
אֱהִיָּה יְהוָה אֱדְנִי
יְוָד הִי וְיָוֵה הִי וְיָוֵה הִי

(ח) כונה זו היא צק"ס דערצית לצד

(גם יכוין לעורר מ"ד דאבא ע"י חיה שלו וע"י שם ע"צ וגם לעורר מ"ן דא' ע"י נשמה שלו ושם ס'ג ומזדווגים בצחי' כלים החילוניים דפנימיות שלהם :

יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוָד הִי וְיָוֵה הִי

יְוָד הִי וְיָוֵה הִי

להמשיך ד' מוחין דחכמה שבצ"ד דאבא החו"צ ליסודו והחו"ג למלכותו וכן יכוין להמשיך הד' מו' דבינה שבצ"ד דאימא החו"צ ליסודה והחו"ג למלכותה.

יְוָד הִי וְיָוֵה הִי
יְהוָה יְהוָה

(ב) בק"ש דיוצר יכוין להמשיך מכחב"ד דאבא ליסוד דאבא ומשם ליסוד

דאימא שם ע"ב בש הוא צחי' טיפת ההזרעה והוא ע"צ של חיבות דויסע ויבא ויע והוא צחי' חיה כי הכלי הוא צחי' נר"ן :

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

ויכוין לזווג ישסו"ת הראשונים דהיינו שאימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים שהם מ"ה דצ"ן והם חח"ן ורת"י דחסדים דללס דאימא ונותנתם לאבא ואבא משפיע מ"ד והם בינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה והם צג"ה ורת"י דגבורות דמו' דללס דאבא ונותנתם לאימא ועי"ז נכלל הללס דאבא ונעשה כולו מחכמות וחסדי' שהם מ"ה דמ"ה ומ"ה דצ"ן ומתלבשים ד' מוחין צנה"י חכמה צנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם ללס דאחור (ציולר דחו"צ) (בערצית דבינה) (ובר"ח גם דכתר) דנה"י דיס"ס. ועד"ז נכללו המוחין דללס דאימא ונעשה כולו מבינות וגבורות שהם צ"ן דמ"ה וצ"ן דצ"ן ומתלבשים ד' מוחין הנו' צנה"י דילה חכמה צנלח בינה בהוד חו"ג ביסוד והם ללס דאחור (ציולר דחו"צ) (בערצית דבינה) (בר"ח גם דכתר) דנה"י

(ח) כן נראה מש' רוח הקודש ד"מ ע"ג יחוד צ' ועס"צ ותחלה יכוין למסור עלמו עק"ה כמ"ס לעיל במלת ה' אלהי' ה' וע"ס :

(ב) וכמ"ס צס' עלי נהר די"א ע"ג אות מ"א שכתב וז"ל הבנת הדברים אלו כי המשכה זו לאו"א הכוללים דכ"ד שעות אשר צק"ס שעה"מ נזדווגו ונתן בה צחי' הכלי ג' ע"צ גימטריא רי"ו וגם ז"א הכולל דכ"ד שעות נתן צוקבא הכוללת דכ"ד שעות צחי' הכלי ע"צ קדם. ועתה צק"ס דהיום מזדווגים או"א הכוללים באחד וממשיך לאימא עי' ע"צ דחיבות וזווג וז"ן דהולדה צנפ"א והוכרחתו לצאר זה לפי שראיתי למי שרלה לומר דפי' וע"צ זה הוא לפרטים דאו"א דאותו זמן וכו' עס"צ :
המסדר יא"ה

ו' היכל נוקבא ד'אשער ו' שער ט"ל שער מן ומד דרושה ו' עב 148

קולן שלה כבוד ג' יודין יסיה גימטריא ק' וברי הכנה ד' ביסוד לקבל בח' ק' ברכאן שבמפה העליונה. ואמנם הטעם למה כל יודי שד"י שביסוד הם ארבע ווי"ן ואח"כ בחקונים דף כ' ששפס היא מחמלה לורס י' ושעורדת מת"ם אל היסוד אז היא מתאררת בלורס ו' ושאר כלל זה הרי נחבאר טעם ענין כל בח' טעם מ"ד עד דרסה ביסוד סוכר בל"א :

אוצר החכמה:
דרוש ו'

ועתה נבאר ע"ד סג"ל בח' מ"ג שביסוד טקבא ד"א שהרי טעם שאבזי ואחו שותפין בארס זה נותן טעם לובן מים זכרים והוא טעם טעם אורס מ"ג ותחלה טעם האור שלה נמשכז מ"ג מאל ח' אלף שהוא בלופן אחר שגנה הוא שם ע"ב דיו"ן ועם מספר י' אופיות המילי הרי פ"ב גם הוא פ"ב בלופן אחר שד' יודין שבו גימטריא מ' ועוד יש בח' מ"ב אופיות נפשו ומילי ומילי המילי הרי פ"ב ב' ומאלו בח' של פ"ב נמשכס טעם אור דמ"ג דטקבא והיא בח' דיקן אגרות ולכן נמשכס מבחי' מ"ב של פ"ב כשרע כי מ"ב הוא בח' גבורות ובממשכה למטה ע"ד כג"ל בטעם האור אינה נמשכה דרך אבא רק דרך אבא לבד. שהיא נקבה ומשם יורדת אליה ביסוד שבה ואח"כ נמשכס (א) בח' המים והנה טעם שאין טעם יודי תלמטלה שאין טעם שולטם כנגדו תלמטלה והנה טעם סוכר סיה ס' אורות וס' מים וס' רקיעים כנוצר פרגס תרומה קצ"ז וא"כ לרך שתייה הטעם של מים של הטקבא כמילים והנה אלו נמשכין מבינה אבא פלחה בלבד שהיא הטעם של הטקבא והנה ב"ם תחמוטם שלה יש ס"ג א' (ב) כג"ל ועם יודין ח"ב שבה טק ח"ג נמאלו כל י"ם שבה וכלל ב' אופיות דמ"ג ומ"ג ספריות שלה נמשכין פ"פ מים ומכאן שלה בח' ד' כי הכאר של הטקבא לשולט פוד ד' (ג) והנה פ"פ מים נמנן סמ"י וד' הרי תח"ד ואלו יודין נטקבא ד"א כבוד ס"ם שבה וכאר כג"ל השולט תח"ד ואלו נמשכין עד היסוד שבה והנה י' הוא בח' טעם עליונה נמשכס מ' אופיות מ"י דע"ב שנמול סח' וסם תלמטבין טק ממשכר תפ"י שבהם טעם בח' המים כג"ל י"אס נמים *צמח בלתי משקן ד' : על זכר בארס שיש בהם עביות ועבירות אלא שאיך משגלן עד בח' הרקיע כשנקרו המים כ"ם באלו המים שהם נקוטם שם בהם עבירות הנקרא מים המרים המאחרים וסם נמנן ס"ם כג"ל בלל ס' הפריח"ם בח"ם ס' אם ירק טעלה אח"כ נמשך בח' הרקיע והנה הרקיע של זכר נמשך מאות ח' דלח"ס דבינה בל' דשם מ"ס ועסה נמשכס מל' דאלקיס שכחמל אל ח' דלדני שנטקבא ומתלבטת שם ועפשה רקיע והנה ח' דאלקיס דלמח לורסה יו"י ושל אר"י טעם יודי כג"ל

הא"ס שהם גימטריא ב"ן ובי"ם פ"ס גם נמשכין מים אה"ס שנעשה אה"ס פעם אה"ס כמנן אה"ס ומלרפס פס י"ב אופיות שיש ב"ג שמות אה"ס הפשישים כג"ל ושולין ג"כ פ"ס כמנן אה"ד והטעם שק' ברכאן של טעם האור הם נמשכין מים ב"ן אל סוכר לבד שהוא נקרא ב"ן אך טעם הטקבא טללה ג' אה"ס שהם כמנן מ"ס כג"ל לכן לרך להמשך ק' ברכאן דרסה שלה בכ"ן וכן השולין גם כן אה"ד כג"ל. גם הטעם שתחלה שיפור קומס הטקבא הוא ב"ם תחמוטם ד"א שהם פת"י ופתה שכבר נחקקו בח' המ"ן שבה כג"ל היא גדולה כמוהו ונמאל שגדלה טעם יותר משישירה ד"ם וח"י וסם ח"ב חו"ג וח"י ח"ם וכל אחד כלולה מק' ברכאן הרי ת"ן ועם ד"ם תחמוטם הרי תח"ד ובי"ם ח"ז פ"ם תחמוטם ד"א ואח"ן בהם החיטוים ועפשה דר"ת (ד) דוזה תחמל (כ). ופתה נבאר ד' בח' א"ך הם רמוזין ביסוד שבה ע"ד כג"ל ביסוד שבז"א הראשונה הוא שפלי"ר אום ש' בבח' ג' ווי"ן ג' ויודין פל ראשיתן תלמטלה ולמטה מהם שולי תחמית הע"ן עפשה כמנן כי כשפס כח ז' ועם ד' ועם י' הרי פ"ב של טעם אור שלה כג"ל וברי בח' זאת נמנן כלי שביסוד שלה לקבל טעם האור שלה שהוא המ"ג. לור הכ' הוא שד"י במילי תח"ד ע"ן דל"ם יודי שהם פ"פ מים וואת ד' של הכאר כג"ל ויש בו ע' אופיות המילי שהם ס"פ מים. וברי זה כלי ב' לקבל בו בח' המים של הטעם שלה שסם מ"ג. לור סג' הוא ג' אופיות תלמטלות שבמילי שד"י שהוא אופיות ול"י הוא כלי אל בח' הרקיע של הטעם ח"ם יודי רקיע כשך המים וגו' ויבדל בין המים וגו' כי הבדלה הוא בשני שהוא נבחרת ואח"כ בח' ל"י כג"ל שהוא בח' הרקיע המבדיל בין מים. לור סד' ג' אופיות תחמוטם שבמילי שד"י וסם אופיות תח"ד וסם נכנסין ק' ברכאן כג"ל שהם גימטריא (ו) תח"ד ואלו מלכר סוכר נותן בה טעם מ"ד כג"ל כבר היא כלולה מאור מים רקיע וק' ברכאן אומם אינם מלכריים לור נגור אלף אחר שידרו במשני דטקבא וסם נעשה ממש מים רקיע כי למשל לא היה רק ככת לבד. ובכאר טעם ענין מ"ד מ"ג מה ענינם וכמה בח' זוג יש והוא כי כבר נת"ל סוד בח' מ"ן וע"ש כי אופו דרסה תחמלם ענין זה ואמנם האור שלה בלרע טם

דרוש ז (ז)

דרשה טעם כי ז"ן כשמוזנן יודי זה נותן מ"ד והיא נוספת מ"ג וטעם מ"ג דל"ן אין הלכה כרסע ברים אלא למי שפשהה כלי. וגם ארז"ל אין הלכה מהעבירות מביאה ראשונה גם טעם מ"ס בסבא דמשפטים שבז"א ראשונה שהארס בל' בלשון שד"י חזר רוחא צבווס ופירוש הדברים הם קד שכבר טעם שאין הטקבא לוקחה שום אור אלא פ"י ז"א וטעם סג' עשרין הם בדשה ונקרא חו"ג וסם שם מ"ס וב"ן (א) ואע"פ שבסיות הטקבא אב"א פס ז"א אינה יכולה להסתקן ולישבוט פרתף אם לא פ"י שטעמין לה מערל דגבורות שהם כה"ג

הגבורות וביאורים (א) אלי"ם : (ב) פירוש מ"ג אחד בכל ספרים וספרים שבז"א דל"ת וסם פשוט. שכן ששון : (ג) ועד ד"י שפשים אלו הם בח' שפשים המונים מלפנים. דפ"י סם כי מים ומכ"ם כי י' ופ"י וד"י מן ככה ל"ע פ"ה כוונתו (ולא ענינו ד' ססס כה"ג) אם נחבר ד' שפשים מים אין דוחר גדול מכלום. אז הם נחבר ד' מלקים ממשכר מים שכתב. וא"כ קסם דל"תו יודי פלון הלוות יודי שפשים. שכן ששון : (ד) מ"ן לקטן פ"ל דמ"י שמים נמשך לל"ס טעם ב"ן נמאל דל"תו ששום שם כן סקטס כסכר ד"ס. ולעב"ד י"ן דום שיידי נבחי' ג' אה"ס ובשפשים טעם זה הוא כל פכה כה"ם כשם ששפשים כן פ"ן הכ כשן ששון. ובכר טר"ס פ"ן דל"תו כל נשמו כג"ל שם אומם כלל עם וזמנו אז הוא פכה כה"ם : (ה) א"ס מ"ן שער חר"ק דפ"ע פ"ל שפס כ"א : (ו) ל"א בשיטתיה כן וסם : (ז) א"ס מ"ן שפ"ס דר"ד מ"ג וד' :

יפה שעה

המזמין טעם שנית כבארס יותר גדולה מברשונה עד אין קץ כי בתחילה סיה תמ"ית האור פ"י מח"ס ועתה לוקחה המזמין עמלה ואל נמורה ליהקן יע"ג. ובדרסה חו"ג אחר ד' כתב ול' אחר כך שנספרס לקחה סה"ג פלמם ותחפססו בנפוש יע"ס וסם תוך כדי דיטר כתב זל' ואחר כך סוונס כרל"ן יתון ל"ס סה"ג פלמם יותר ממשקיות ונקרה שם ב"ן וברי"ס כבר אחר שקבלס סה"ג פלמם פ"י נסירה פ"י ש"ס ופ"ך חזרה לקבל סם פלמם וכי"ד נמנן שפומר יותר ממשקיות. ובכער שותין ד"ח

(א) ואע"פ שכתוב ז"ל אב"א עם הטקבא אינה יכולה להסתקן ולעשות פרטף אם א"ל שטתן לה עשרה דגבורות שהם סה"ג עכ"פ אינה לוקחה סה"ג פלמם רק הארסם כו' אך הגבורות פלמם א"ל שהקבלה אם לא פ"י זוג ממש כבי"ס ראשונה דתל עמה ואלו הם ינא"ים לנמרי כו' . קסם לע"ד דה"ס שכתובי עמלה לא קבלה אלא הארת ס"ג וע"י הארס ז' נחפסס פרטף מ"ל בשפת הכסירה כבר מקבלת הגבורה פלמם פ"י פלמם כמ"ס רז"ל כשער סירה פ"י ז"ל ואמנם אז כעת הכסירה לוקחה

היכל והיכל נוקבא דדא שער ו שער טיל שער מן ומיד דרוש ח

הוונ' עכ"ל אינה לוקחת הוונ' ענתן רק הארתן שוברת דר' באחריות ד"א שער ה"ג ירדו אחר כלום החסדים ועמדו ביסוד ד"א ומתם עברה הארתן אל הנוקבא אך הנבזרות ענתן ה"א שהקבלה אם לא פ"י זוג מתם בביאה ראשונה דבעל עמה וזו הם יולדו למתן מן יסוד של ויטתין ביסוד שלה **ואלו** בארתן בה חסיד שם והם חיותה והם נקרא נפש המלכות ולפי שפלתתה שלה לא נעשה רק מחארה שלהם בלבד לכן עדין לא יסיה ראיה לילד כי אין האשה ראיה לילד אלא חסיה עלימה שאם היא חסרה אינה יולדת. **ואתמם** כל השלימות אינו אלא עד שיהיה בה כל הוונ' אלו שהם שם ב"ן כנ"ל כי זה מתם נפש של הטהובא כטרע כי שם ב"ן הוא הנוקבא דאליות וכן הוא בשלם עשייה הנקרא נפש של ב"ן לכן פ"י שם זה נולד נפש של האדם מחלה וזה הבא לאדם בעת לאמו מפני אמו ששם זה הוא פנימית ורחמינית עולם הנוקבא ואין עמו זה של הנוקבא הפנימית ניתן בה עד ביאה ראשונה דבעלה עמה וזו נותן בה הנפש הו' וע"כ נשאר נפשה הזאת ביסוד שלה וזה ב"ן הזה הוא המשלה אח"כ כל הוונ' דשאר סווגים דמאז ואילך. וזה טעמם שאין האשה מחסרת מביאה ראשונה כי ביאה ראשונה עושה לוסה כלי לקבל כחת הארע ואחר שקבלה כלי היא בביאה ראשונה או משם ואילך סתפבר וקבלה סתפ הארע בווגים אחרים וזה ב"ן הזה שהוא **הוונ' ופנתה** עולה שהם הוונ' ענתן כנ"ל הם נשארין חסיד שם ביסוד שלה לשרט דמיון השאר אל השיטה חסו ענין רוחא דשביק בה בעלה בביאה קדמאה. **והננ** כאשר רוצין ו"ן להודווג יחד מאז ואילך הנה נודע שאין שום זוג בעולם לז"ן אם לא שקדים להם בתחלה זוג א"א וטעם הדבר שאלו ב' עמדין כנ"ל שלקחו ו"ן ללודך ענתן וגופם אבל למדש מחדש בניס אחרים אינן יעלים אם לא שקחו הוונ'פם כחוא מאביסם ענתמלה מא"א גם א"א לוקחין מדיוסר למעלה עד המא"א עליון שהוא לבדו יש לו כח למדש חסיד לפי שאין לו סוף עמא"כ כנאלים שאין להם אלא לפנתן מה עדין להם מלמעלה כמלא שאין זוג בשלם של ו"ן כלל אלא יסיה הוונ' הסוא כחך מלמעלה עד א.ס. **וה"ם** כונת יתיר ק"ש באמתוהיה שכבר טרע שהוא בנ"י זוג א"א כדי לפת להם מוחין חדשים לז"ג בניסם כדי שיוכלו להודווג גם הם להוליד בניס אחרים ולרדך לטין בק"ש ולהעלים כל הוונ' עד א"ס כי ז"א יקבל מא"א וא"א מא"א וא"א מעסיק יומין ב' עד א.ס. (ה) ואזו בשטופטו לא נמסר לו תפלים ענין זה אלליו. **מתלה** כי אפ"ש שכבר לקחו ו"ג בתחלת הצליות כב' עשרין שהם תפלים ושיקר הוונ' כטרע כי אין קצוי אלא לרעם כבוד ואדם ירע את חס האשו ירע אלקנס, פכ"ז בכל פשם שלרדין להודווג כס לריכין ליקח מחדש ולחדש אוהן כב' עשרין משרשם העליון כמ"ש, והוא דוגמת האדם שמתם שהוא אוכל מהרבה הצוח של רטל להרעיש ולשמח, ואם לא יאכל הנה טעמם או בפשמים אכר ירע יחסר ממש עשו ויסוה כמלא טככל זוג חווג דו"ן קדם אל"ז הוונ' דא"א וטתין להם. ב' עשרין מחדש ומתם יסלין להודווג זה נוסן בחסדים וזו מותנת הנבזרות ובהם מאלו עשרין חסדים מהם נעשה הולר ענתו. **ואתמם** כאשר באים אלו כב' עשרין אינה יוכלה הנקבה להעלות מ"ג אלו שהם הנבזרות חסדים אם לא פ"י נבזרות הראשונים הנקרא נפש הנוקבא שם ב"ן כנ"ל (ב) והשורש לכל כמ"ג אלו חסדים כס אופן ב' עשרין קדמאין שלקחו בעת הצליות

דרוש ח

ונבאר עתה (מה) ענין הכוא רוחא דשדי בגווג ומה הוא עמשה אל מ"ן החדש (פ) כי בארט שהוא כדפיון שאור אל העיסה. רע שהכשמה עמלה שהוא הולר הטור מחוג שהוא הם הוונ' חסדים שסוכר נוסן ה"ז ביסוד הנוקבא וזה סם מתחברים עם הנבזרות חסדים שבה וזו שריקן משעירין יחד ונפשים עממה אחד אמנם אין לך עממה שאינה לריכה להחלנבם וכמ"ש הסבא דמשפטים פ"פ כנגדו בה וע"פ שארם כשמה ועומתה (ו). והנה ב' כ"סירי ים לגממה האלה הנפשים מחבור דו"ג חסדים כסוי א' נמשך לה מן האב וכסוי ב' נמשך לה מן האם והענין שהחסדים בלחאן מן הכר משלנבשים תמלה עם החסדים הראשונים שיש בזכר דוגמת שהוא רוחא דשביק בגווג בנוקבא ששם ה"ג הראשונים. ח"ס כסבא דמשפטים שלכות של הנשמה נקרא אלוה שהוא סוד החסדים הנקרא ח"ל חסו ג"כ מתארז"ל אור א' דמעשה בראשית סיה טיפס בו האדם מסוף העולם ועד סופו וגזו ללדיקם לע"ל פי הענין שאינו יולא אלא פ"י לבוש כנ"ל וכע"ז הנבזרות חסדים של הנוקבא קודם שפעל בנ"י מ"ג לקבל סתפ דטררא הם מחלנבשים תמלה סוך הנבזרות הראשונים שהם הכוא רוחא דשביק בגווג וע"ז ים כסבא כח לפלות והכן זה מאר כי ז"ס מ"ש שוב הרוחא מעלה מ"ג ואל תתמה לומר שסרי זה כרוח הוא גדול מכל אלו חסדים ואך יעשה לבוש אליסם כי אדרבה סוא בבח"י כבר המנינה על צניה כבוד יפרש כנפשו וגו' כמ"ש פ"פ יומם יסיה ה' חסוד של האורות משלנבסן כחסוד ראשון לשומרן מן החסדים כי הוא בגווג ואין החסדים יסלין ליגע בו וק"ש אמרינו עולם חסד יבנה. ואח"כ יאל הולר צנוף א' שלם מחו"ג חסדים ויולא מלונבם ג"כ במלכות א' הנפשה מב' כ"סירי שהוא בלבוש החסדים הראשונים ד"א ובלבוש הנבזרות הראשונים דנוקבא. והמתם ודאי ש"ה וז"ג חסדים אינם לוקחין כל הכוא רוחא דחסדים דבגווג וכל הכוא רוחא נבזרות דב"ן דאעיל בנוקבא אמנם בכל זוג חווג אין לך ולר בשלם שאיט לוקח משם מאווח רוח כנ"ל כמלא שבהם הראשון הוא בנ"י מ"ן חסדים ענתן הוא לוקח עמו משם מהכוא רוחא דביה וכדי לפשוט לבוש כנ"ל ואחריו בא בן כב' שהוא חסו"ג אחרים חסדים ג"כ וגם הוא לוקח מהכוא רוחא קדמאה דבו ובה ללודך מלכות כנ"ל וכע"ז עד שפלוט כל הבניס שילדת האשה וכאשר נשלה ונגמר הכוא רוחא ואין בה שד יסין כי לא נשאר בה רק חיות של האשה עמלה שהוא נפש אליס כנ"ל אז אינה יולדת עוד (מ) [ה] ואם יסיה יולדת יסיה מהם בלדתה כבוד ריה בלאת נפשה כי מהה כי בעימן לקח איוו החלק ענתו הנשאר בלאת שהוא הנפש שלה ממה ובלדתה איוו יאלה נפשה ממה וזו ממה והכן זה. רע עממה הרוח קדמאה

גדווג וביאורים (ה) משררו' כונס זה סלך קבל עכרי כונס כ"ש עד א"ס ח"ס: (ב) ס"ה וחי"ג: (ג) לט"ל ס"ה: (ד) כ"ז ונמסר כספיר: (פ) כ"ל כפ"ן כה"ש: (ו) לקנן פ"י וחי"ג:

אוצר החכמה

יפה שעה

ד"א פ"ס כחב סדר נסן וסוא שבתחילת באחורי ד"א מקבל הארתם ואחר כך פ"י כסירי פ"י אימא מקבלת עממותם ואחר כך פ"י ביאכ דפשוטת סתן לט כ"ס דאימא ולפי זה אפי שפיר טעם יוחר ממוהקת וקודא איהם נבזרות כי שורשם הם נבזרות דלכא בנ"י ב"ן כטרע ולכן נקרא בן ואלה הם יע"ש. ואל כן לרדך לחשיק טעמן כסריקין דבן דקדמא שסקבל פ"י ואל סוא חספירי ד"א שכלנבים קודא איהם מוסטס הסכר: והענין

עלי נהר

להמשיכם ליסוד דאבא ומיסוד דאבא ליסוד דאימא, וזהו ע"ב של תיבות בחי' חיה כי הכלי הוא בחי' נר"ן. הבנת הדברים כי המשכה זו לאו"א* י"א ע"ד הכוללים דכ"ד שעות אשר בק"ש שעה"מ נדרווגו ונתן בה בחינת הכלי ג' ע"ב גימטריא רי"ו, וגם ז"א הכולל דכ"ד שעות נתן בנ"ק הכוללת דכ"ד שעות בחינת הכלי ע"ב קד"ס, ועתה בק"ש דהיום מזדווגים או"א הכוללים באחד, וממשיך לאימא טיפת ע"ב דתיבות, וזווג זו"ן דהולדה בנפילת אפים. ועיין בהקדמת המעביר לש"ש ז"ל ובדרוש הלילה ובסי' ע"ז להרב דוד מג'אר ז"ל בכ"י. וכן מ"ש בק"ש שעה"מ בה' אלהינו ה' להוריד ה"ג וג' ע"ב דרי"ו אותיות לכחב"ד דאבא ואח"כ באחד נותנם לאימא בסוד הכלי, הם לפרצוף או"א הכוללים דכ"ד שעות, ושאר המשכות וזווגים הנזכרים כאן והתם הם לאו"א זו"ן דפרטים דאותו זמן. והוכרתי לכאן זה לפי שראיתי למי שרצה לומר דטיפה וע"ב זה הוא לפרטים דאו"א דאותו זמן, ודקדק כן ממ"ש הרב בדרוש ה' ובדרוש ו' דק"ש ז"ל [בדף כ"ד ע"ג], אח"כ תכוין בסוד הורדת הטפה של הזווג מאבא לאימא ושהטיפה ההיא היא הוי"ה א' דיודי"ן דע"ב וכו'. ואני אומר דמשם תיובתיה, דסיים וכתב דכח זה דהוי"ה דיודי"ן נמשך אליו מן א"א כנ"ל, וזה מש"ל שנמשך מיו"ד דהוי"ה דיודי"ן דכמו"ס, ולא מחסד דעתיק המלוכש בכתר דא"א, דשורש הקדמה זו היא בדרוש ויעבור פרק א' והיא שורש הטפה זווג דהולדה דאו"א זו"ן הכוללים. ועוד ממה שכתוב בסידור ביום יכוין וכו', נראה כן דלפי דבריו כל כוונת המשכת כל הק"ש אף דלילה כן, אלא ודאי כמ"ש.

ומ"ש שהמשכה מחסדים דדעת דע"י לחסד דע"י וכו', הוא שכל המשכת טיפת הזווג הוא מדעת דאותו פרצוף. אך מ"ש בק"ש שעה"מ בהמשכת הטיפה מגבורות דדעת לגבורות דע"י המלוכש תוך מו"ס ומשם למזלות וכו', דבר זה

כשאנו אומרים שמזדווגים או"א ע"י הדעת הוא ע"י דעת שבו שבפרצוף אבא עצמו וכו'. ובה יהיה דומה בדומה מחו"ב דמו"ס לאו"א שהם חו"ב, ומהדעת דמו"ס לדעותיהם, ומו"ק לזו"ן שהם ו"ק. אבל התחלקות ההוי"ה ב"ס דמו"ס לא א"ש, דה' אחרונה בו"ק זה לא מצינו. ובסידור כתוב בסדר זה, מיו"ד דהוי"ה [ד]חח"ן דמו"ס לחח"ן דאו"א וישסו"ת הוי"ה דיודי"ן, ומה"י דהוי"ה [ד]כג"ה דמו"ס לכג"ה דאו"א וישסו"ת אהי"ה דיודי"ן, ומדת"י דחסדים וי"ו דהוי"ה לדת"י דאו"א וישסו"ת ע"ב ס"ג, ומדת"י דגבורות ה"י אחרונה לזו"ן נרנח"י דנ"ר ו' הוי"ת ו' אהי"ה. וסדר זה יותר נכון בהתחלקות ההוי"ה במו"ס, כי י"ס דמו"ס נכללים בג"ס חב"ד הכוללים במו"ס כנודע, וחו"ג דדעת הם ו"ה דהוי"ה. אבל ההמשכה למטה אינו דומה בדומה דמי"ה הם לחח"ן וכג"ה דאו"א וישסו"ת, ודת"י דחסדים לדת"י דאו"א וישסו"ת, ודת"י דגבורות לזו"ן. ומהראוי היה דחו"ג יהיו מאירים בזו"ן שהם דבחי' ו"ק דמו"ס. ועוד דלפי דבריו דהוי"ה דיודי"ן הנמשכת מיו"ד דהוי"ה דמו"ס נמשכה אף לחח"ן דאימא ותבונה, וממ"ש הרב בדרוש ו' לא משמע הכי, שכתב ז"ל, אח"כ תכוין בסוד הורדת הטיפה [של] הזווג מן אבא לאימא והיא הוי"ה א' דיודי"ן וכח זה נמשך אליה מן א"א כנ"ל ע"כ. וזווג אבא עם אימא הנעשה במלת אחד הוא זווג אבא ויש"ס עם אימא ותבונה, וא"כ הוי"ה דיודי"ן הנמשכה מיו"ד דא"א היא לג' קוי אבא ויש"ס כמ"ש בנה"ש. ולענין הכוונה נלע"ד שאחזו מזה וגם מזה, שהתחלקות ההוי"ה הוא כמ"ש בסידור, וההמשכה למטה כמ"ש בנה"ש, וזה קרוב לפשט דברי הרב, וק"ל.

מ"א. מ"ש בסידור קודם מלת אחד ביום יכוין להמשיך טיפת ה"ח וע"ב מעיטרא דחסדים לחסד דעתיק שבגולגלתא דא"א ומשם למזלות ומשם לכחב"ד דאבא, ובאחד יכוין

שהיא אב"א שוה בשוה עמו. והכוונה שבמנחה כל ההמשכה והזווגים היא בכלים האמצעים שהם בחינת חג"ת שהם תחלת פרצוף האחור צריך נפ"א שזה זווג המעולה דאב"א, לא כן בערכית שהיא בנה"י שהיא מטבורא ולמטה דאב"א. ורחל זה שזווגה אב"א שוה בשוה במנחה ולכן צריך לה נפ"א, היא הכוללת דכ"ד שעות דכלים אמצעים, דומיא דנפ"א דשחרית דכלים הפנימים. וז"ש בנה"ש דף ג"ה ע"א [בנד"מ דף י"ז ע"ד] שרחל הנגדלת וכו' היא הנוק' הכוללת וכו' עי"ש, אלא שהיא דכלים אמצעים. וזווג יעקב ורחל הפרטים דכלים האמצעים הוא בשים שלום. ומ"ש ש"ש ז"ל בהקדמת המעביר כי לא יש ביום כי אם זווג א' הכולל דכ"ד שעות בנפ"א, הוא משום דכלים הפנימים והאמצעים נחשבים לזווג א'. ומ"ש בד"א דנפ"א הוא עפ"י מה שכתבתי לעיל באות י"ו דכד' חלקי התפלה גם אנו מבררים בירורים לצורך זווג דנפ"א לצורך זווג הכולל, ומשום הכי בשחרית שנעשה על ידינו וגם במנחה יש התכללות העולמות ע"י מדת הדין מתבררים בירורים לצורך זווג הכולל ומשום הכי יש נפ"א, אבל בערכית שלא יש התכללות העולמות לא יש בירורים חדשים לצורך זווג הכולל ומשום הכי לא יש נפ"א. ועוד כתב שם טעם אחר, כי במנחה ושחרית היא המעוררת התשוקה לגבי בעלה ועולה בעולם האצילות, ולכך היא צריכה לנו להעלות אותה בסוד מ"ן, אבל בערכית שיורד אליה בהק"ק דבריאה בסוד השכיבנו אין שם נפ"א שהוא

צל"ת, שלא נראה כן מדרושי הלילה ומדרוש מ"ד ומ"ן פ"י שכתב שראשית המשכותיהם של הרי"ו מדעת העליון דע"י אשר הוא גנוז בין גולגלתא ומוחא בחי' ההוא אורא דיתבי על קרומא דמו"ס, והוא מ"ש בפ"ו דשער א"א עי"ש, ולא מגבורה דעתיק עצמה המלוכשת במו"ס שנמשך לה מגבורות דדעת דע"י. ומה הוצרך לומר שהמשכת עצמות הטיפה דהולדה מחסדים דדעת לחסד דע"י וכו' ^{סג}, אשר גם זה לא נרמו בדברי הרב, וגם הרב דוד מג"אר ז"ל כתב כהרב ש"ש ז"ל אך לא כתב בהמשכת טיפה דהולדה דרך המזלות אשר לא נרמו גם זה בדברי הרב, וריק הוא ממני ^{סד}.

מב. המובן מדרוש א' דק"ש ודרוש א' דנפילת אפים דבשחרית הוא זווג פב"פ ולפיכך יש ק"ש ונפ"א, ובמנחה הוא זווג אב"א שוה בשוה וק"ש דשחרית הועילה למנחה וצריך נפ"א כיון שהוא זווג אב"א המעולה*, ובערכית אין בה נפ"א אבל ק"ש צריך דכבר כלה במנחה ק"ש דשחרית. ותוכן כוונת הדברים עפ"י מ"ש הרב בסוף כוונת החול דף רפ"ד ע"ב [בנד"מ דף ג"ט ע"ב] בשינוי שיש בין התפילות, והוא כי בשחרית הם בכלים הפנימים ומנחה בכלים האמצעים וערכית בכלים החיצונים. ופירוש הדברים האלו עיין בנה"ש כדף ג"ה ע"א ונ"ו ע"ב [בנד"מ דף י"ז ע"ד ודף י"ח ע"ד], ונדע כי החג"ת ונה"י הם בחינת ב' פרצופים החיצונים הנק' אב"א בערך הכתב"ד ג"פ הפנימים הנק' פב"פ, ולכן בשחרית שהיא בכלים הפנימים צריך נפ"א ובמנחה

ב ע"א

סג. שר"ה: עיין שעה"כ דרוש א' דויעבור וז"ל, ודע כי טיפה זו נמשכת מחסד דעתיק המלוכש תוך כתר דא"א ומשם נמשך למטה כנוכר, [ועיין] כפ"י דשער ט"ל (כ') [שכתב] וז"ל, ראשית כל אלו ההמשכות הוא מדעת עליון דעתיק וכו' (מכת"י).

סד. שר"ה: עיין בשער רוח הקודש יחוד י"ט דף ג"ה ע"ב שכתב וז"ל, נמשך עד תיקון י"ג דדיקנא וכו' עי"ש. וכ"כ בעין חיים שער ט"ל דרוש יו"ד שההמשכה ע"י המזלות. ואע"ג ששם מדבר בטיפה לעשותה כלי, מכל מקום מו"ר הרש"ש ז"ל ס"ל שגם טיפת ההולדה נמשך על ידי המזלות, דמאי שנא דבכ"מ כתב רבינו ז"ל שהמשכת הטיפה לאו"א הוא ע"י המזלות (מכת"י).